T.D.R.C.L.

R.R. 93/ - 1908

[illegible]

DIGITIZED

-892 MAN

NOT

118178

உ

[illegible]

வாலிமோட்ச நாடகம்.

இஃது

வைசியகுலம்,

அப்பாசாமி அவர்களால்

இயற்றப்பட்டதை,

சூளை கறுப்பாங்குட்டை,

முனிசாமிமுதலியாரால்

ஏட்டுப்பிரதியைக்கொண்டு,

எழுதப்பட்டு,

சென்னை சூளை,

தனலக்ஷ்மிவிலாச அச்சியந்திர

பதிப்பிக்கப்பட்.

1907

(ரெஜிஸ்டர்ட்) விலை [illegible]

O4,442·1 MAP4,V
N07
8178

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

ஸ்ரீ

வாலிமோட்ச நாடகம்.

விநாயகர் துதி விருத்தம்.

திருமகள் விளங்குமாயன் ஸ்ரீராமன் கணைகள் பட்டு
மருவியமோக்ஷம்பெற்ற வாலிதன் சரித்திரத்தை
பரிவுடன்நாடகமாகப் பாரினில்விளம்பவே
கரியமால்மருகனுன் கணைகழல்காப்பதாமே.

சரஸ்வதி வணக்கம்.

கலைமுடத்தைவிட்டு நான்முகன்ஒளியினை [illegible]
நிலமுரியபலேதான் கெதியுடனிருக்குமங்கை
கவிமகள்பாதந்தன்னை கருத்தினில்நிறுத்தியே
வாலியுடன்வாலிமோட்சம் வளமாய்த்தமிழ்சொல்லுகிறேனே.

பரமசிவன் வணக்கம்.

பிறைமுடிதரித்தாய்போற்றி பிநாகபாணியனேபோற்றி
அரையினில்புலித்தோலாடை அசைத்திடும்பெருமானேபோற்றி
விரைமலர்குழலாள்பாகம் விரும்பியேஅளித்தாய்போற்றி
மறைபுகழ்திருக்காளத்தி வள்ளலேபோற்றிபோற்றி.

விஷ்ணு வணக்கம்.

பெண்ணொருபங்கனோடு [illegible] புகழ்பெருமைக்கோலை
கண்ணனைச்சிசுபாலனுக்காக [illegible]
மண்ணளந்தவன் [illegible]
அண்ணலைத்திடமாகவே [illegible] போற்றி.

முருகர் வணக்கம்.

சங்கரனருளால்வந்த சண்முகக்கடவுளானே
செங்கைவேல்தரித்தசூரன் சிரமதையரிந்தகோவே
மங்களமாகதேவர்வாழ்த்திடு மலர்கள்பெய்ய
இங்கிதமுடனிருந்த வெழில்முருகேசபோற்றி.

ஆக்கியோன் பெருமை.

விசையல்லவிசமிகர்மும் மென்மேறுமோங்கியே
விளங்கிடும் மைலேவசிகரின்
வெற்றியுளபூவசிய குலதிறதனையப்பா
சாமியவன் குருமொழிகளால்
திசைபுகழுமையோத்தி ராமபதனைத்திருக்
கெருணமகா காமடைந்த
இராமவாலிதன் சரித்திரமுறைத்திட
தனி லன்புமாவாய்
கியன்னுகில் குடிகொண்டிபாடுதர்த்
தன்றும் வாராமலே
யன்கவிக் கியல்தகுதாசுநிக்கும்
சா மனைகளியே
பிசமிபோமிசகாமல் பிதத்துரேனடியேனும்
பிழைகளை பொருத்தருளுவாய்
பித்தன்பரன்சொன்னமொழி குற்றமில்லாதருளும்
பேரின்ப கருணைவாழ்வே.

விநாயகர் வருகிற விருத்தம்.

இங்கள்தன்னைதனைப்போலும் இகைமுடியொளிவிளங்
அங்குசபாசமேந்தி அழகொடிமின்னலென்ன
மங்களமாகவேதான் மானகர்கிங்கிதத்து
இங்கிதமுடனேயாரு வாகனர்வருகின்றாரே

வசனம்.

இந்திராபுரிபட்டணத்தில்வாழும் பரமசிவன்குமாரனான
கஜமூர்த்தி சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

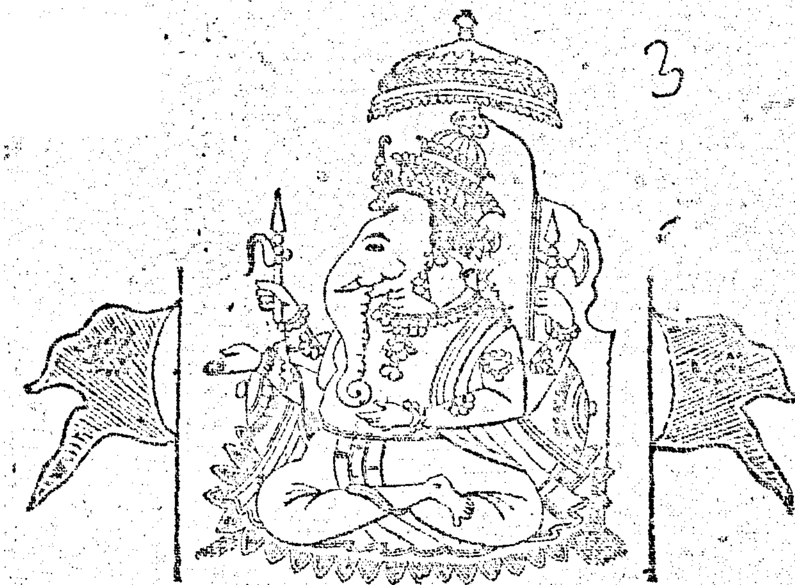

விநாயகர் வருகிற தரு.

திருமால்மருகனும்வந்தார் — கைலாசமாக
திருமால்மருகனும்வந்தார்.
திருமால்மருகனும்வந்தார் — வரமருளுநன்தந்தார்
பரிவாகிதப்பிறேரீடர் — வருவார்நிர்த்தமாடிக்க திரு

சித்தமதிப்போரிடங்கில் — அருள்மிகுத்து
சித்தமகன்ற திருத்து
பத்திசெய்திடுந்தொண்டர் — பரிக்களித்துமேலும்
வெற்றியுடனிருக்க — வேணவரந்தரும் திரு

பேழைவயிறதலங்கவும் — முப்புரிநூலும்
பிரண்டெம்பிமிலங்கவும்
வாலமுமிளந்தன்மேபோலே — வாருமத்துணையழகும்
வேழமுகமுமன்த்த — விளங்கும்சக்கரத்தய்யன் திரு

எட்டுபாதமுத்தன் — அடியைமாவாமலே
எத்திபணிபுமடியேன்
அப்பாசாமிதாசன் — அதிகருணையுடன்
செப்புமுடனது — திருவடிதந்தருளும் திரு

கட்டியக்காரன் சொல் விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] காவல் காக்கும்
[illegible]

வசனம்.

இந்த [illegible] காவல் காக்கப்பட்ட கட்டியக்காரன் வருகிற விதங்காணக.

கட்டியக்காரன் சொல் தரு.

கட்டியக்காரனும் வந்தானே சபையோர் மெச்ச
கட்டியக்காரனும் வந்தானே.

கட்டியக்காரனும் வந்தான் கைதனில் பிரம்புங்கொண்டு
திட்டமாகவே சபைதனில் கட்டியமாய் மகிழ்ந்திருக்கும் (கட்)

அம்பெடுத்தவுடனே அரைதனில் கச்சை தாலங்க
கச்சணைக் கோட்டைக்கனும் கையில் கத்தி இலங்க (கட்)

வாருமன்னவரோட மத்தியத்துக்கு மேனா
தெருடனே வாசல் [illegible] காக்கும் (கட்).

அரண்மனைக்கு [illegible] அங்கிட்டு [illegible]
செல்வமான [illegible] [illegible] (கட்)

இதென்ன நகரமென்றால் அயோத்தியாபுரியாளப்பட்ட தசரத மகாராஜன் தேவிமார்கள் [illegible]

அந்தப்புரத்தில் மனவிசாரமாயிருப்பதாக செய்யோன் [illegible] கேட்டு அதை விசாரிக்கும் பொருட்டு தசரதமகாராஜன் கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காணக.

பொது விருத்தம்.

சீர்புகழ்மிகுமிலே தனியாதித்தகாசனும்
அயோத்தியரசனும் வேந்தன்
பார்புகழும் தர்மமிகுந்தோனிலிருக்க
கீர்த்தியுள்ள மன்னர்க்கவித்திருத்தவேந்தன்
பேர்புகழும் மந்திரிமார் அருகில் நின்று
பேசியதிரசென்றிடவும் பாகசெய்யோன்
சேர்பொதேனவணிகையர்கள் [illegible]
திருமணசேனையுடனிலே கொலுவதானார்.

வசனம்.

அயோத்தியா புரிக்கரசனாகிய தசரதமகாராஜன் மந்திரி [illegible] வீரர்களுடனே கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காணக.

தசரதமகாராஜன் வருகிற தரு.

ராஜன் ராஜ மகாராஜன் தசரத [illegible]
ராஜன் கொலுவதானான் [illegible] (ராஜ)
ராஜன் கொலுவதானான்.

வாசமுடைகுதிரை மந்திரிபிரதானிகளும்
வரிசையுடனேயும் வாவைமடிதாழ
மாதவமுனிவர்கள் வேதங்கள் ஓதிக்கவும்
சோதிடபாலர்கள் நம்மையுயர் மதிக்கவும். (௧)

ரத்தினமகுடமௌலி யெத்திசையும்ஜோலிக்க
சகலசக்ரவர்த்திகள் கட்டியம்போடவேயொலிக்க
நாவலருதவினில் பாடியேபுகழவும்
காவலர்கீர்த்தியை வெளியினில்புகழவும். (௨)

கீர்த்திசையுதம்புகழ் போற்றியயோத்திநகரில்
கீர்த்திருந்தமையூ யாகமெய்பசாத்தி
கட்டிலேபோருன் விண்புகழ்பெருகவும்
அன்பமகன்றோப இன்பங்கள்வருகவும். (௩)

தெளிமார்பானாசனுமிழும் ராஜகெம்பீரன்
திசையுமளிக்கவோ கீர்த்திப்பிரதாபமுதாசன்
தேவர்கள்முனிவர்கள் பாதங்கள்செழிக்கவும்
பூவுலகதனில் ராமருந்தழைக்கவும். (௪)

தசரத மகாராஜன் சொல் விருத்தம்.

வேதமோர்காதம்பரிசா விளங்குமேநிரங்களாரும்
பூலோகத்தனிறுந்திருந்பாகம் புராணமேமேதாவ்ணுத்தாரு
க்திதத்துவங்கள்ஞானம் செரிபுளவிருந்ததுதேவர்
பாதரவிந்தங்தன்னை பரிவுடனபோற்றிவேனே.

வசனம்.

தாஜுவேதம் அருசாஸ்திரம் பதினெண்புராணம் சொன்னதா
நாருதத்துவம் அஷ்டமவரசம் மனவுறுகவர்க்க ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்
த்திக்கு வந்தனமே வந்தனம்.

ராஜன் சொல் கவி

வாசல்கட்டியனே தோழுறுமைக்குரும்
[illegible]த்வாரகம் பாசமாகடக்குதா

மந்திரிகள் சொல் கவி.

மேன்த[illegible]தகம் ராதுகமாரக
[illegible]மந்திரவாழுலி போதமேவடக்குதையா

ராஜன் சொல் கவி.

பட்டணமும்பாவும் திட்டமுடன்மூன்று
சட்டமுடன்மாரி விஷ்டமுடன்பெய்யுதா

மந்திரி சொல் கவி.

புண்ணியமேயும்பிட பெண்ணமதுபோலவே
விண்ணில்மழைபெய்யுது மன்னாமகாராஜா

ராஜன் சொல் கவி.

அரசியுமான்முகன் மருவுதிருமூன்றுகால்
பெரியபூசாரிபூஜை சுருக்கெனவட்குதா.

மந்திரி சொல் கவி.

ஆலயமூன்று காலமிலபூஜை
வேளைதவறாமல் சிவனேனடக்குதா.

தசரதர் சொல் விருத்தம்

அரிவெளிவேல்செய்யும் அன்புகாவல்மேகேளீர்
பருவமென்மனவிருமதில் பாவைகைகேயிதன்னை
விசையில்மாளிகையிற்சென்று விடிகையிலேவியும்
சடுக்கெனகடந்துவேவாடி சபைதனிலழைத்துவரீர்.

வசனம்.

வாரும் மந்திரிமார்களே நீங்கள்ரணமனைக்குச்சென்று எனது
மனவிமார் மூவரில் இளையமனைவியாகிய கைகேயியை நாமழைத்ததா
கசபைக்கு அழைத்துவாரும் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள் சொல் வசனம்.

அப்படியே அதிகசீக்கிரத்தில் அழைத்துவருகிறோம்மகாராஜனே

கைகேசியம்மன் சொல் விருத்தம்.

என்னடிசகியேமானே யென்னுடனுவர்தாரும்
மன்னவர்தனக்குப்பாதி யர்னெனவிருக்கும்போது
இன்னவனென்னையழைத்த சேதியையறியவேண்டும்
மின்னலேயொத்தகைகை மெல்லியும்வருகின்றாளே.

வசனம்.

அரசனழைத்தாரென்று சொன்னவுடன் கைகேயியாள் ராஜனை
க்காணும்படி சபைக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

கைகேசியம்மன் வருகிற தரு

இன்னசடையுடையாள் மன்னன்தசரதனுர்
தேவி கைகேசியும் வாராள் அழகுடனே
தேவி கைகேசியும் வாராள். (இன்)

வர்ண்ணசரிகைசேலை மார்பில்பதக்கமாட
வரிசையுடன்சேடிய அரிவையர்கூட (அருள்)
மங்கைவனசவல் லிப்திருடன்வர
கங்கையைபழைத்திடும் சங்கைசைய்யாரிய. (இன்)

பாதச்சிலம்பொலிகள் பளிப்பளிப்பளிலெவ
பட்டகம்தனைடசொலுக்க பரிதிபோலொளிமின்ன (சுருள்)
பலவபராவல ளாவழுமகவும்
தாவியேவரசனே மேலேபோகாள. (இன்)

தரிக்கும்செவியில்கம்மல் தகதகதகவென்ன
சதுரவினமிருமுன்றால் சவியப்போல்மிகுன்ன
சர்க்குணமாமிய நர்க்குணகாரணி
விக்ரமசனையிணில் முக்கியமாக. (இன்)

செத்திதனில்சுட்டியும் திகதிகவென்ன
கோல்மாமிக்கும்சக்ர மேனையுந்தனதுனன்ன (சுருள்)
சேத்தியதாய்சதி மாத்திரமுடனே
கீர்த்தியரசன்தன் சாத்திரமாக. (இன்)

கைகேசியம்மன் சொல் விருத்தம்.

6

அரசெனும்தர்மமோங்க அயோத்திமாநகராளும்
பெருமைசேர்புண்பரான பிராணவல்லபரேயுந்தன்
திருவடிமலர்பொற்பாதம் தெரிசையாள்பணிந்தேனென்னை
கருணையாலென்தனுக்கு கட்டளையிடுவீரே.

வசனம்.

கேளும் என்பிராணவல்லபா தேவரீரட பொற்பாத கமலங்களு க்கு அடியாள் தெண்டம் சமர்ப்பித்தேனையா சுவாமி.

கைகேசியம்மன் சொல் தரு.

என்னிடஅரசே உபயபாதங்களை
சன்னிதான் பணிந்தேன்
மன்னவாயெந்தனை மணம்செய்நாள்முதலாக
வரவழைத்த தில்லையே
விரைவுடன்சபைதனில் உன்திருவடிதனிலே
அடியாளும் நான்பணிந்தேன்
இருபைக்கடலேயென்னை யருகிலழைத்ததிதம்
தெரியவுரைப்பீரெந்தன் பொருளே
ராஜகெம்பீர அடியாள்தன்னை
பாசமுடனேயென்னை அழைத்த
பேசியின்னதென்று பாசமுடனுரைப்பீர்
உத்தமதுரையே அடியாள்மன
மொத்திடும் நிலையே
பக்தியுடனேயென்னை பரிவுடனாண்டிடும்
கர்த்தரெனையழைத்த காரியமருளுவீர். என்னி

கைகேசியம்மன் சொல் விருத்தம்.

சத்தியம்தவறாதிந்த தரணியையாண்டதீர
வித்தகமடியாள்தன்னை விச்சபைவரவழைத்த
உத்தமேதார்கேதிதன்னை உரைத்தமர்வெந்தனுக்கு
பத்தியோடெந்தன்தன்னை பரிவுடனாண்டகோவே.

வசனம்.

சத்திய சந்தனாகிய என்பிராணவல்லபா அடியாளை ராஜசமு கம் அழைத்தவிபரம் திருவுள்ளம் பத்தியருள வேண்டுமையா சுவாமி.

தசரதமகாராஜன் சொல் விருத்தம்.

என்னுயிர்க்குயிராய்நின்ற இன்பமென்மனைவியாளே
உன்னிடமனமும்வேறு உடல்வேருகலைகள்வேராய்
கன்னியாளிருப்பதென்ன காரணமரியேனாலும்
இன்னதென்றரியேன்தான் எந்தனுக்குரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் எனது பிராணநாயகி அந்தப்புரத்தில் மனஸ்தியாக் கூல முற்றிருப்பதாக கேழ்விப்பட்டேன் அப்படி யுன்மனதுக்கு வந்த வியாக்கூலமென்ன தெரியச்சொல்லும் பிராணநாயகி.

கைகேசியம்மன் சொல் தரு.

கன்னியாளெந்தனை நீர் கண்ணினுள்மணிபோல
கார்த்துரக்ஷித்தீரே மன்னவரே.

தசரதர் சொல் தரு.

கார்த்ததினாலென்ன உன்னைப்போதுநான்
கைநழுகவிட்டேனே பெண்மயிலே.

கைகேசியம்மன் சொல் தரு.

நழுகாமலெந்தனை நீர் நாரும்பூவும்போல
நலமாய்வைத்தாண்டீரோ மன்னவரே.

தசரதர் சொல் தரு.

ஆண்டநாக்கென்னுதடை அடியாளுக்குவேண்டுவரம்
அட்டியில்லாமல்கேட்பாய் பெண்மயிலே.

கைகேசியம்மன் சொல் தரு.

அட்டியில்லாமலேமுன் சொன்னவரம்ரெண்டும்
அடியாட்குத்தரவேணும் மன்னவரே.

தசரதர் சொல் தரு.

தந்தவரமதற்கு ரெண்டுமுண்டோயிப்போது
தையலேநான்பிசகேன் பெண்மயிலே.

கைகேசியம்மன் சொல் தரு.

பிசகாமலேபரதன் நாடாளராமன்தானும்
பிரியவரமிரண்டும் மன்னவரே.

தசரதர் சொல் தரு.

வனம்போகராமன்தானும் மையென்றபரதனுக்கு
வாசளிக்கத்தகுமோ பெண்மயிலே.

கைகேசிசொல் கந்தார்த்தம்.

மன்னவனேயெந்தனுக்கு வரமதுதந்தநீரும்
பின்னிட்டுவார்த்தைதன்னை பிரட்டினலடுக்குமோதான்
சொன்னசொல்மறந்துவிட்டால் தோகையாள்யானுங்கேளேன்
சின்னவன்பரதனுக்கு திருமுடிசூட்டுவாயே

கைகேசியம்மன்சொல் தரு.

சீருடன்பட்டம் கொடுப்பீர்
ராமனைவனம்போக விடுப்பீர்
பாரிலரசுசெய்யும் திருமுமதுவார்த்தை
நீரில்யெழுத்தோயுந்தன் காரியத்தைவிடுகிர் சீருட

தசரதர்சொல் கந்தார்த்தம்.

சுந்தரமானயெந்தன் தேவியேசொல்லக்கேளும்
பந்தமாய்பரதனுக்கு பட்டமுமளிப்பேன்யானும்
எந்தனுருயிருமான ராமனும்வனமேசென்றால்
பொந்தியிலுயிரில்லாது போக்கடித்திடுவேன்பராய்.

தசரதர்சொல் தரு.

பூவைதயவுபுரிவாய் யெனதுபிராணை
பாவையருள்கள் தருவாய்
பாவையிந்தவார்த்தையை நீயுமரந்துவிட்டு
ஆவியழியுமினி தேவிதூரந்துவிட்டு பூவை

கைகேசியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

ஏவல்செய்பவரேகேளும் யென்னிடவரசனுக்கு
நாவினால்ராமன்தானும் நடத்தவும்மனம்வராது
தீவிரமாகநீரும் ஆண்டுமேவனமேசெல்ல
நாவதுவாலேனைகை நானுமேசொல்லிவிடுவேன்பீர்.

வசனம்.

கேளும் வலலாளிகளே எனது அரசனுக்கு நாமனைவனம்வனப்ப மனைவிமாட்டாது நானோ சொல்லுகின்றேன் இன்னும் பதினாலு வருஷம் வனவாசம்போகும்படியாய் மரவுரிகொடுத்தேன் இவ்வாறு தரித்துக்கொண்டு கானகம்போகச்சொல்லும் யேவல்காரர்களே.

பொது விருத்தம்.

திருவளருமயோத்திநகர் பரிபாலிக்கும்
தினகரன்குலத்தில்வந்தோன் தசரதமகாராஜன்
சர்வகுணவைஷ்ணவத்தி லுதித்தோரான
தவமரனிஆர்ப்பவித்த ஸ்ரீராமர்லட்சுமணரும்
கருணைபொழிமிதிலைநகர் புலகராசில்சனகனெனும்
கனதபசில் வருபுத்திரியும்
கனகநவமணிவொளியி லதிகமுளாவொலிமெத்த
கன்னியெனும் வைதேகியும்
பெருமையுடன்சிற்றன்னை யால்தந்தமரவுரியை
பிசகாமலேதரித்து
பெரியோர்கள்வாழ்கின்ற ரிஷியாசிரமங்களிற்
பிரதானமுடனேருள்கள்பெற்று
வரும்வழியில்விராதனை வதைசெய்துகதிதந்து
பிரவாகநதிபஞ்சவடியில்
வள்ளலெனும்ரகுராமர் லக்ஷ்மணசமேதராய்
வந்துகொலுமேவினாரே

வசனம்.

அயோத்தியாபுரிக்கரசனாகிய தசரதமகாராஜன் புத்திரர்களாகிய ஸ்ரீரகுராமரும் லட்சுமணரும் சீதாதேவிசமேதராய் சிற்றன்னையால் தரப்பட்ட மரவுரியைத்தரித்துக்கொண்டு பெரியோர்கள் ஆசீர்வாதத்தைக்கைக்கொண்டு விராதனென்னப்பட்ட அரசனுக்கு மோட்சங்கொடுத்துப்பஞ்சவடி தீர்த்தத்தில்வருகிற விதங்காண்க.

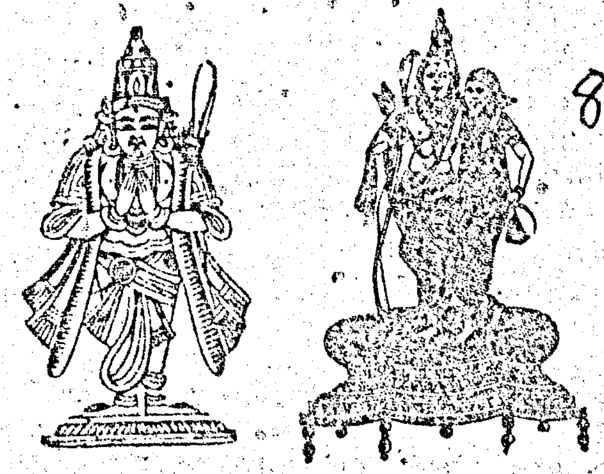

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு.

வனத்தில்பதினாலாண்டு	வருஷம்சஞ்சரித்திட	
வயோத்திராமரும்வந்தார்	பஞ்சவடிக்கி	
வயோத்திராமரும்வந்தார்		(வன)
தனித்தேகவலம்புரியும்	தம்பிலட்சமணரும்	
ஜானகியெனும்சீதை	தையலாளும்கூட	
சிராத்துக்கடனிதைகேசி	செய்திடும்வஞ்சத்தால்	
சிவன்செயலுள்ளதாகு	தென்றுமேவனம்நாடி கருள்	
தீர்க்கமுடனேதெண்டகா	வனம்சென்று	
மார்க்கமுள்ளரிஷி	யாசீர்வாதம்கொண்டு	(வன)
அன்னைதந்தையர்வார்த்தை	அன்பாய்மனதில்வைத்து	
அரசாளும்ரகுராமர்	தம்பியுமனமொத்து	
கன்னியெனும்சீதை	அன்னைவையதேவியாரும்	
காரிருள்வனத்தினில்	கடினமுடனேகூடி கருள்	
கண்டகவாறனை	வாரத்தைமடித்து	
அண்டையில்வாழ்பஞ்ச	வடியினையடுத்தா	(வன)
நாடாளமுடிசூட	நம்மைநினைத்திருக்க	
நமதுதலையில்பிரம்மா	யெழுதினதிவினைக்கோ	
காடாளவேணுமென்று	கருத்திலமைத்திருக்க	
காரிகையாளொருதன்	சிற்றன்னைவெறுக்க	கருள்

காவகத்தில்வாழ — களிக்கிருக்கி
காருத்தலியானது — யேங்கிநோகத்தி (வன)
தம்பிராசனுக்கு — தான்போய்வருமளவும்
சதாராபரசு செய்து — சத்தியத்துடனிரும்
தம்பியேபதினாலு — ஆண்டுக்குள்வருவது
நாள்கூடகப்பாது — நான்சொன்னேன்மனம்நீதரு — கருள்
நகரம்விட்டுநீங்கிவசம் — பெருமானையடுத்து
நலமுடன்தேரணிமேபரி — சலகைமயிடுத்தே. (வன)

ஸ்ரீராமர் சொல் விருத்தம்.

அரமுமேவளர்க்குமேலும் அம்புவிதழைக்கவேனும்
காமுடன்திங்கள்மூன்று கார்மேகம்பொழியவேனும்
திரமதாய்நான்குவர்ணத் தார்குலம்செழிக்கவேனும்
பரமனேயடியாள்தம்மை பரிந்துகார்த்தவரேபோற்றி.

வசனம்.

பாரமாகிய பூமியில் அரமாகிய தர்மம் வளரக்கடவது சர்வஜீவாத்துமாக்களையும் காத்து ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீ கயிலாசபதியாகிய பரமசிவத்துக்கு வந்தனம்.

ஸ்ரீராமர் சொல் விருத்தம்.

அருமையென்தம்பியான அன்புள்ளலக்ஷ்மணனேகேள்
பெருமைபாய்சுரமிக்க புண்ணியதீர்த்தம்வந்தோம்
பரிவுடன்வீத்திருக்க பர்ண்ணகசாலையொன்று
திரமதாயமைத்துநீயும் சீக்கிரம்வருகுவாயே.

வசனம்.

கேளும் தம்பிலக்ஷ்மணா காமிக்தபுண்ணிய தீர்த்தம் வந்தோம் நாமெல்லாரும் வீற்றிருக்கும் படியாய் ஒருபர்ண்ணகசாலை கட்டுமென்றும் தம்பி லக்ஷ்மணா.

லக்ஷ்மணர் சொல் விருத்தம்.

அண்ணாவேகேளுமுங்க ளருட்படி பரண்பிப்போ
சொர்ண்ணம்போல்வடிவமாக துரையவர்வீற்றிருக்க
பன்னகசாலைதன்னை பார்த்திடமைத்துவைத்தேன்
மன்னவாதேவரீரும் மகிழ்வுமிருந்துமே.

வசனம்.

கேளும் எனது அண்ணாவே தேவரீர் உத்தாரப்படியே பர்ண்ணகசாலைசெய்து வைத்தேன் பாரு மண்ணாவே.

பொது விருத்தம்.

ஆழிசூழுலகுதன்னை பாதுகார்க்கும்
அண்ணல்லெனும் தசரதனீன்றபாலன்
வேழ்விவிஸ்வாமித்ரர்க்கு நடத்திக்கார்த்த
வீரகோதண்டபதி சீதையாரும்
தாழ்வில்லாயிளைய பெருமானுங்கூட
சத்தியத்தையொருனாளும் மரவாசிலன்
வாழ்வழிந்துபன்னகையின் சாலைமேவி
வாசியெனும்சூர்ப்பநகை வருகின்றாளே.

வசனம்.

ஸ்ரீராமர் லக்ஷ்மணர் சீதா சமேதராய் லக்ஷ்மணரால் செய்யப்பட்ட பன்னகசாலையில் வீற்றிருக்கும்போது சூர்ப்பநகை யானவள் திரிலோக சஞ்சாரியாகவும் கானகங்களில் திரிந்து தவமுதலாகியதை அழிப்பவளானவள் ஸ்ரீராமர் வீற்றிருக்கும் பஞ்சவடிக்குவருகிறதிங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

மன்னவர்கள்சீதையுடன் மூவராக
வளர்பன்னகசாலை வீற்றிருக்க
அன்னலெனும்ரகுராமர் மீதில்மோகம்
ஆசைகொண்டுவணங்கியதோ றணங்கதாலே
சொன்னதொருமுல்லையுடன் சோருநீலம்
துயர்கொடுக்கும் பச்சையெனும்அல்லிதானும்
வர்ணமுடன்பட்டுருவி மெலிந்துவாடி
வண்ணமுன்னேசூர்ப்பநகை வருகின்றாளே.

வசனம்.

பஞ்சவடியருகில் செய்திரானின்ற பன்னசாலையில் ஸ்ரீராமர் சீதா சமேதராய் வீற்றிருக்க லக்ஷ்மணப்பெருமான் கந்தமூலபலாதிகள் கொண்டுவந்து கொடுத்து காவலாயிருக்க அப்போது சூர்ப்பநகை யானவள் ராமர்மேல் மோகம் கொண்டுவருகிற விதங்காண்க.

சூர்ப்பநகை வருகிற தரு.

வந்தாள்சூர்ப்பநகையெனுமாது ராமரைக்காண
வாராள்சூர்ப்பநகை யெனுமாது.

வந்தாள்சூர்ப்பநகையும் மன்னன் ராகவர்முன்னே
சிந்தையில்விரகமிகுந்தி திரிலோகமெங்குமஞ்சி-தரு
சென்றிடும்வானவர் நின்றவர்மேல்மயல்
கொண்டுமென்மேலுமே கண்டுரவாக. (வந்)

அஷ்டதிசையுமடுங்கும் யிவள்ருபத்துக்கு
திக்குத்திசையுமொடுங்கும் யிஷ்டமுடன்
மக்கியேவல்செய் வர்ணருபவஞ்சி
மட்டுபடாகாமத்தால் மருகதினைவுகொண்டு-தரு)
மங்களமாக சுகந்தங்கள்பூசியே
யெங்கிலும்வாசங்கள் மிஞ்சியேவீசியே. (வந்)

காமராங்கள்தைத்துமே தேகங்களெல்லாம்
கரிகியுரின் பத்துமே
பூமகள்நாயகன் ராமரிடந்தேடி
தாமதமின்றியே ராசராகங்கள்பாட -தரு
சக்குணருப சவுந்தரமாகவே
வித்தகராம ரிடத்தினிலேகவே. (வந்)

ஊரதியைப்போலவே அழகுடனே
பருவரம்பைகள் சாலவே
சேலைச்சரிகையின்ன திகழுமொட்டியாணம்துவள,
சோலைக்குயில்போல்பேசி சொர்ணக்காமனையேசி-தரு
சொர்ப்பவதிமோவமர் தர்ப்பதிமோமிக
பொற்பதாமர்முன் அர்ப்புதமாக. (வந்)

சூர்ப்பநகை சொல் விருத்தம்.

நாதனேசரணம்லக்ஷ்மி நாயகாசரணமெந்தன்
போதனேசரணமுன்றன் பொற்பாதம்பணிந்தேனையாளும்
ஆதரமிலாதாருக்கு அருளதுதந்தாதரிக்கும்
சோதியேகடவுளானே துதித்திடும்பொருளேபோற்றி

வசனம்.

லக்ஷ்மிநாயகராகிய தேவரீருடையபொற்பாதகமலங்களுக்கு அடியாள் தெண்டமசமர்ப்பித்தேன் சுவாமி.

சூர்ப்பநகை சொல் தரு.

சருணம்சருணம் சருணம்சருணம்
தசரதபுத்திரர்களே சருணம்
விரவுடனடியாள் ஐயர்தனைநீக்கும்
வித்தகாவுந்தன் பாதம்சருணம்
நம்பினமுனிவர் அன்பத்தைநீக்கும்
நாயகாவுந்தன் பாதம்சருணம்
அன்புலமாபெரியால் பாசகமண்வாங்கி
அளித்திரவனுக் கருள்சருணம்
கலைதனையிழந்த யிடப்பெண்கள்மானத்தை
காத்தாரக்ஷித்தவா சருணம்
மலைதனைக்குடையாய் கல்மழைதடுத்த
யாயர்களை காத்தவாசருணம்
சுருதியைதிருடிய சோமுகன்தனக்கு
சொர்க்கவீடளித்தவா சருணம்
கருணையுடன்மிதிலை கன்னிகைதேடியரை
கடிமணம்செய்தவா சருணம்.

ஸ்ரீராமர் சொல் விருத்தம்

தேவரம்பையர்க்கொப்பான தெரிவைமேயாரிஷிகள்மாதோ
தாவியேவனத்தில்வாழும் சத்தமாதர்களோசீதான்

மேவிடும்வானுலோகம் விளங்கிடுங்கன்னியோநான்
ஆவலோவெலகில்லாத்த அரிவையே வாழி வாழி.

வசனம்.

தேவரம்பையோ அல்லது ரிஷிபத்தினியோ சத்தமாதரோ அரியேன் நீ என்றாலும் சுகஜீவியாய் வாழ்ந்தடைவது யெழுந்திருமம்மா சூர்ப்பநகையே.

சூர்ப்பநகை சொல் விருத்தம்.

நாயகாயும்மைத்தேடி நான்வந்தகாரியங்கேள்
மாயவர்புதல்வரான மதங்கணைபட்டுவந்தேன்
வாய்மொழிபதில்சொல்லாமல் மருகவேவேணுமிப்போ
சேயிழைபாட்கு நீயும் திருவிளம்பத்தவீரே.

வசனம்.

அடியாளும்மைத்தேடி வந்தகாரியம்கேள் மகாவிஷ்ணுவின் குமாரனுகிய மன்மதனிட பஞ்சபாணம்பட்டு உன்மேலாசையாகிவந்தேன் பதில் சொல்லாமல் யென்விரகத்தைத்தீர்த்து விவாகம்செய்துக்கொள்ளும் சுவாமி.

ஸ்ரீராமர் சொல் தரு.

என்னவார்த்தைசொன்னாய் பெண்ணே
இந்தவனத்திரினில் வந்தயிடத்தினில் சுரு
யெந்தன்மீதினில் னிந்தனையாகவும்
பெண்ணேநீயும் சொல்லலாகுமோ. (யெ)
அன்னைகைகேசியின்சொல்லால் விரண்டோபிரண்டு
சொன்னபடிதலைக்க சூழ்வனம்தனிலிருக்க சுரு
நோதகயாகவே பாதகியென்னுடன்
நீதுகள்செய்வது நீதியோயுனக்கு. (யெ)

சூர்ப்பநகை சொல் தரு.

ராஜனேயுமக்கிது னியாயமோ
வஞ்சியரானவர் மிஞ்சியேவிவாகம்
தஞ்சமென்றுமதிடம் அஞ்சலென்றென்னை
தாவிப்பது ஞாயமோ. (ராஜ)
மாசிலாதருணை நேசனேயெந்தனைநீர்
பாசமுடனணைந்து ஆசையைதவிர்த்திடும் சுரு
பக்ஷமுடனேயென்னை ரக்ஷித்தருள்வது
இச்சையுடனேயும் சச்சிலாங்கொள்கையை. (ராஜ)

ராமர் சொல் தரு.

பழிகாரிநாரீ நில்லடி
பதருதென்கைகால் பதருதென்மனமும்
மதமுடனெதிரில் வந்தயணையச்சொன்னீ
அழிவானநீவீ போடி. (பழி)
இழிவானவார்த்தைகளை யெந்தனுடனேநீயும்
மொழியாமலேவிடு மூதேவியப்புறம் சுரு
மூத்தினுமென்னுடன் சித்தம்நன்செய்வது
வித்தகியுனக்கிது புத்தியும்சரியல்ல. (பழி)

சூர்ப்பநகை சொல் தரு.

வீணான்வார்த்தை யாடுவீர்
வேல்விழியாளுன்மேல் அதிகமோகம்
ஜாலம்செய்யாமதன் கோலம்செய்குறானென்னை
ஏனோபின்னமு மோடுவீர்வீணு
காணுதெல்லாம்காணுவீர் கன்னியென்னைப்புணர்ந்தீல்
வாணாலெவாட்டுகிறான் வஞ்சகமதப்பயல் சுரு
வருவாயியன்னிதழ் தருவாயின்பமும்
இருவோர்மனதும் ஒருமனதாகவே. (வீணு)

ஸ்ரீராமர் சொல் விருத்தம்.

தையலேகேளாயானும் தவவேடம்பூண்டுயானும்
வெய்யதோர்கானகத்தில் விடாயதாய்மெலிந்துவந்தேன்
பையவேகிணறுவெட்டபலபூதம் புறப்பட்டாப்போல்
அய்யமில்லாமல்நீயும் அஷ்டமச்சனிபோல்வந்தாய்.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே நான் தவவேடம்பூண்டு இந்த கானகத்திலிருக்க கிணறுவெட்ட பூதம்புறப்பட்டாப்போல் நீசொல்லப்பட்டவார்த்தை சரியல்ல யெனக்குமனைவி இருக்குறாள் அதோ லக்ஷ்மணனிருக்குறான் அவனுக்கு மனைவி இவ்விடத்திலில்லை அவன் பருவமுள்ளவன் அவனிடத்தில்போனால் உன்மனதின்படிநடக்கும் பெண்ணே.

சூர்ப்பநகைசொல் கொச்சகம்.

மன்னவரேயென்னரசே மதிமுகம்போல்சுந்திரரே
பன்னகையின்சாலைதனி பத்தியுடன்வீற்றிருக்கும்

சின்னரூபங்கண்டுயென்மேல் நினைத்துமனம்மாறுகிறோய்
என்னையுஞ்சேர்ந்தனையும் பின்பழுடன்லக்ஷ்மணரே.

வசனம்.

சக்தியைப்போலரூபமும் மிருதுவாகியவசனமுமுடையவரே உம்மைக்கண்டவுடன் எனக்கு அதிகவிரகதாபமிருக்கின்றது கூடிசுகிக்க வாரும் லக்ஷ்மணரே.

லக்ஷ்மணருக்கும் சூர்ப்பநகைக்கும்

சமவாதம் - தரு.

என்னவார்த்தைப்பெண்ணே யென்றுடன்நீசொன்னாய்
அன்னையும்தாயுமாயிருந்த அருங்கானகத்தில்தவம்-சுருள்

அந்தரமாகவே கந்தமூலங்களை
பொந்திலிலிருந்திடும் சிந்தனையுள்ளோன் (என்ன)

சூர்ப்பநகைசொல்-தரு.

கானகத்தில்நீரும் கன்னியென்னைசேரும்
வானம்பூமியுள்ளளவும் மகிழும்தேவருலகுறும்-சுருள்

மங்கையிரண்டாட்டியின்சந்தமாகவே
சங்கையிலாமலே நங்கையைமருவவும் (கான)

லக்ஷ்மணர்சொல்-தரு.

சிங்கம்புலிசென்றாய் தங்குவனம்தன்னுள்
யெங்கள்காலபலந்தன்னால் யேங்கிருக்கும்நாளில்-சுருள்

இப்படியாகவே மற்பிடிசெய்வது
சர்ப்பனைபோலுன் கர்ப்பனையறிகிலேன் (என்ன)

சூர்ப்பநகைசொல்-தரு.

ஞாயமோநீர்சொல்லும் ஞானங்களைத்தள்ளும்
பாயுமதன்கணைக்கு வாய்மொழியுரைக்கலாமோ-சுருள்

பத்தியுடனேயென் சித்தங்கலங்கியே
உத்தமரேமனம் புத்தியுமாறுது (கான)

லக்ஷ்மணர்சொல்-கந்தார்த்தம்.

ஆரடிபெண்ணேநீதான் னடவியில்வந்துயென்மேல்
போராதுபுரியவந்தாய் புத்தியில்லாமல்நீயும்
கார்வனம்விட்டுநீங்கி கடுகியேயேகிநீயும்
ஊர்வழிதன்னைத்தேடியோடிநீ மறைகுவாயே.

லக்ஷ்மணர்சொல் தரு.

ஓடுவாய்கண்ணைப்போல் பெண்ணே
தேடுவார்காணுமல் விட்டால்
வாடுவார்நேசங்கள் சென்றால்
சாடுவார்தாரணி மன்னர்கள் - சுருள்
வேணதாண்டவர்களை வீருடன்சென்றுநீ
போறதுசெய்வாய் ஓடுவாய்கூடுவாய் (ஓடு)

சூர்ப்பநகைசொல்-கந்தார்த்தம்.

ஓடவாவந்தேன்யானும் உம்மிடஆதாபானம்
தேடியேகானகத்தில் தெரிவையாள்புசிக்கவந்தேன்
வாடுரேன்பஞ்சபாணம் மாய்கையில்வருந்துகின்றேன்
போடிநீயென்றுயென்னை பிரியமாய்சொல்லவந்தீர்.

சூர்ப்பநகைசொல் தரு.

பேசவாயும்மிடத்தி லாசையாய்வந்தேனென்-யென்னை
பாசமாய்அன்புகள்வைத்து நேசமாய்பரிந்து - சுருள்
இதழினையறிந்து யமுர்தமும்பொருந்த
மனதினிலிருந்து மகிழ்ச்சியையடைய (பேச)

லக்ஷ்மணர்சொல்-கந்தார்த்தம்.

சதுர்விதயுபாயம்நான்கிற் சாமமேவானித்தேன்யான்
அதைவிடபேதம்தன்னால் ஆமதந்திரங்கள்செய்தேன்
இதைவிடதன்மைசொல்லா ளெய்விதமுறைத்துங்கேளாய்
வதைசெய்யும் தண்டந்தன்னால்.

லக்ஷ்மணர்சொல் தரு.

வலியகொண்டையையறுத்தேன்   மூக்குமுலையும்
நலியபங்கமாய்   தரித்தேனே
பலேபிடுவேனினி   லெகிரிகிரிலெகிடு
கலகம்செய்யாமலே   நில்லயதுபோய்விடும்

சூர்ப்பநகைசொல்-விருத்தம்.

அரக்கியெனும்சூர்ப்பநகை பங்கமாகி
அய்யன்ராகவனிடம்போய் யருகில்நின்று
இரக்கமுடனிளையவர்செய் அக்கிரமம்
எனதுமன அசட்டையினால் வதண்டித்தார்
சிரப்புடனதிக சுந்தரமாய்வந்தேன்
தித்திக்கும்கரும்பில்கணு விருந்தாலென்ன
செருக்குடனே அடியாள்மேல் கிருபைகூர்ந்து
சேருமினிசமயமென்றே செப்பினளே.

வசனம்.

கேளுமையாசுவாமி? தேவரீரையறியாமல் இளையவர் இப்படிசெய்தார் ஆகிலும் பெரிதல்ல அடியாள்பேரில் யேதோ தப்பிதயிருந்து தண்டித்தார் நான்சுந்தரியாகிவிட்டேன் யென்னை அங்கீகரிக்கவேண்டும் கரும்புக்குகணுவிருந்தால் கசக்குமோ அடியாள்பேரில் கிருபைகூர்ந்து என்விரகதாபத்தை தீரும் சுவாமி.

ஸ்ரீராமர்சொல் விருத்தம்.

என்னடிபெண்ணேநீதான் யென்னுடன்வாதுபேசி
இன்னமுமிருப்பாயாகில் யென்னநடக்குமோதான்
உன்னிடமிடமோடி ஓடிநீபிழைப்பாயென்ன
வன்னமாய்கோரரூபி வந்தனள்கரனிடத்தே.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே இனியென்னுடன் வாதுசெய்வாயாகில் என்னவிபரீதம் நேரிடுமோபேசாமல் உன்னிருப்பிடம்போய் சேருமென்னு ஸ்ரீராமர்சொல்ல சூர்ப்பநகையானவள் கரனிடத்தில்வரும்போது கரதூஷணாதிகள் வருகிறவிதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

கன்னியெனும்சூர்ப்பநகை அபயங்கேட்க
கரன்முதலாய்திருசிரனும் சேனைதானும்
எண்ணியளவில்லாத தேர்கள்கூட்டம்
யெங்குமேபரிவார படைநெருங்க
வண்ணமுள்ளவரசிகழ்மை நினைத்துகூவி
வருகிறதுபின்னவித மரியவேண்டி
சொன்னபதிநாலாயிரத்தேர் வீரரெல்லாம்
சூழருடனேகரனும் தோன்றினானே.

பொது-வசனம்.

அரக்கியாகிய சூர்ப்பநகையுடைய அபயம் கேட்டவுடன் கரதூஷணாதிகள் திரிசிரசனும் பதிநாலாயிரம் ரதக்காரரும் வருகிற விதங்காண்க.

கரதூஷணாதிகள் சொல் தரு.

தீரர்கரதூஷணாதிகள் வாரார்-அதிவீர
தீரர்கரதூஷணாதிகள் வாரார்.
தீரர்கரதூஷணாதிக   ளார்பாரமாகக்கூடி
பாருகள்நடுங்கவுமே   சூர்காருனம்வனம்தேடி (தீர)

வெட்டருவாள்பிண்டிபாளம்   கத்திவளைதடிகள்
வேணுமென்றஆயுதங்கள்   பத்தி
அஷ்டதிசையிலும்தாவி   விட்டிடுமிவர்களாவி
முட்டியேயாகாசமேவி   கட்டிவருவார்கள்கூவி (தீர)

காட்டில்வாழ்மிருகங்களை   கட்டிப்பிடித்துமோதி
காலைதிருசிர   சனங்குட்டிகூட்டி
யேவிசிலைவளைத்து   போரில்மனம்சலித்து
வேட்டையிலோடியிளைத்து   வீரிடுமரசனைசதைத்து (தீர)

அவனியனியாகவெரு — வெள்ளம்சேனைகளெல்லாம்
அடங்கவுமொருமித்து — உள்ளம்சனிபோலவே
யொழுக்காசர்ப்பம்போலவே — சீறியெழுந்து
பனிபோலமுடிபொழிந்து — பாரில்வளைப்பெழுந்து.(சே)

கரதூஷணதிகளைக் கண்டு.

சூர்ப்பநகை சொல்விருத்தம்.

காண்முதலோர்படைகளெல்லாம் வந்துநிற்க
கன்னியெனும்சூர்ப்பநகை யாருமேனி
திறமுடனேயெனமனிதர் செய்தபங்கம்
செப்பவுமோகாணமதா யிருக்குதென்றன்
சிரந்தனிலேவிளங்கிருக்கும் கொண்டைமூக்கும்
நீறுடனேஸ்தனமொன்றை யறுத்துயென்னை
விரைவுடனேசென்றிடிலின் னிருந்தாலின்னம்
மொருஸ்தனமும் போய்விடுமென்றேகினளே.

வசனம்.

கேளும் கரதூஷணதிகளே இந்த கானகப்பஞ்சவடியிலிருக்கப்பட்ட மனிதரிருவர் என்னைச்செய்த பங்கத்தை வசனிக்க காணமாகின்றேன் எனது கொண்டை மூக்குஸ்தனத்தையும்கொய்து இனி இவ்விடத்திலிருந்தால் மைத்தொருஸ் தன்னியத்தையும் அறுப்பேனென்றார் இந்த அவமானத்துக்கு என்னசெய்வேன்கரதூஷணதிகளே.

சூர்ப்பநகை புலம்பல் தரு.

இந்தவிதிக்கினான் — என்னசெய்குவேன்
யென் சேனைகளா
மனிதமாகயான் — யிடருகள்சொன்னதே
யென் சேனைகளா
வனத்திலிருக்கும் — பஞ்சவடிதனில்
யென் சேனைகளா
வந்திருக்குறார் — மனிதரிரண்டுபேர்
யென் சேனைகளா
கனத்தசேவுகமொன்ன — யென்னசொல்லுவேன்
யென் சேனைகளா

கானமேகமும் — மொப்பதாகுமோ
யென் சேனைகளா
வணங்கியினிய — வசனம்பேசினேன்
யென் சேனைகளா
மாருதூக்கும் — யிலாருந்தாரே
யென் சேனைகளா
அணங்கியென்மேல் — சொரியுமுதிரம்
யென் சேனைகளா
அருமைத்துரையே — கண்ணில்பாருங்கள்
யென் சேனைகளா
அங்கயீனம்செய்து — யெந்தனை
யென் சேனைகளா
அவர்களிருக்கு — முக்கியென்சொல்வேன்
யென் சேனைகளா
பங்கப்படுத்தி — யவர்கள்தன்னையே
யென் சேனைகளா
பாரிலென்மனம் — குளிரச்செய்வீர்
௧ யென் சேனைகளா

சூர்ப்பநகை சொல் விருத்தம்.

எந்தனுக்குரிமையான யெழில்சேனைகாவலோரே
சிந்தையாகயென்னை செரியிலாபங்கம்செய்தோர்
இந்தகோர்வனத்தில்பஞ்ச வடிதனிலிருக்கின்றார்கள்
அந்ததுன்மார்க்கர்தன்னை அதம்செய்துவருகுவீரே.

வசனம்.

கேளும் என்சேனைகளா என்னை பங்கம்செய்த மனிதரிருவரும் இதோ பஞ்சவடியிலிருக்குறார்கள் அவர்களை அதம் செய்து என்மனதை சந்தோஷப்படுத்தும் என் சேனைகளா.

கரதூஷணதிகள் சொல் விருத்தம்.

சொன்னவுடன்கரதூஷணதிகாதிற்
சுருக்கிடவேசாராசம் சொரிகிறார்ப்போல்
மின்னுமுன்னசூர்ப்பநகை வழிகாட்டியேக
[illegible] சேனைகளும் [illegible]யாக

தின்னமுடனவரவர்க்கு யாயுதங்கள்
திரமுடனேவலைக்கை பிண்டிபாலங்கத்தி
அன்னவென்னும்ராமர் வீற்றிருக்கும்
அடவியிலேசண்டைசெய்ய வருகின்றாரே.

வசனம்.

சூர்ப்பநகைசொன்ன வசனமானது கரதூஷணாதிகள் காதில் காய்ச்சின ஈயத்தைவிட்டதுபோலே கோபமாகி யவரவ ராயுதத்துடனே பஞ்சவடியில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீராமரிடம் யுத்தத்திற்கு வருகிறவிதங் காண்க.

கரதூஷணாதிகள் சொல்லுகிற

ஆனந்தக்களிப்பு.

அதிவீரருமேவாரும் யிப்போ
அடவியிலிருக்கிறார் மவரிடம்சேரும்
பதியனிட்டேயிருமன் காட்டில்
பழங்களருந்தியிந்த பயித்தியக்காரர்
இவனுக்குநடுக்கேது சற்றும் - இப்பு
பலனில்லாமனிதர்க்கு யேனிந்தவாழு
கவனித்தியோசனைசெய்யும் யிவர்கள்
காடையென்வனத்தில் கதிதப்பியேப்பும்
மிருகங்களுடன்கூடித்திரியும் அந்த
முட்டாளுபயமுட நிரத்தையறிவோம்
சருகேபோல்காத்திலறக்கும் அந்த
சண்டாளருமவை நரக்காயறக்கும்
மலைநாண்டுவிசிறைப்போனும் அந்த
மனிதர்கள்தன்மையே மாட்டன்கைவேலும்
கலேயாமலொருமித்துகில்லும் அந்த
கண்டகர்தம்மையே தப்பாமல்கொல்லும்
அதிவீரருமேவாரும் யிப்போ
அடவியிலிருக்கிறார் மவரிடம்சேரும் (அதி)

ஸ்ரீராமர்சொல் விருத்தம்.

அப்பனேலக்ஷ்மணாவுன் அண்ணியைப் ...காரும்
செப்பியகட்டளைக்கு தியவைவதைர் ...

ஒப்பமாய்வருவேன்பாரு ஒருமனதாகவென்னை
இப்பொழுதேதகவேதான் யெனக்குநீவருள்செய்வாயே. 15

வசனம்.

அப்பா லக்ஷ்மணா உனது அண்ணியை பாதுகாக்கக்கடவை யுன்னுடைய இத்தாவன்மார்க்கரைகண்டிக்கக்கடமையென்னுது எனக்கு உத்திரவுகொடேம் லக்ஷ்மணா.

ஸ்ரீராமர்சொல் நொண்டிச் சிந்து.

வாராய்நீகரனே-வனத்தினில் வாஞ்சையுடனிருக்க-முனமில்லையோ போரிடநீவந்தாய் - யென்கையில்-புண்ணியுதிர்தண்டமதம் பண்ணி விடுமே ... பிழைப்பாய் - யெதிர்னின்றால்-உங்கள்குலநாசமற பங்கஞ்செய்துவேன்,தெடுமயென்கைகோதண்டம் - அதின் இஷ்டி ...கெதிரில்நின்று யெல்லாமலே-தப்பித்துக்கொள்ளுவீர் பாரும், நீ நம் கானகம்விட்டு நீங்கள்ஓடிபிழைப்பீர் - உந்தனைநான்கொல்வதே நிஜம் - சொல்லுமுன்னே - ஓடிப்பிழையென்றுமுன்னே நானுமே சொன்னேன், நிந்தனைசெய்வஞ்சகமுள்ளோன்-உன்னையிந்த - நேரம் இல்லாவிடாலே-கூறுகள்செய்வேன் - யெடுத்தாக்கைகோதண்டத்தை நிரனிபேதத்தி-யிருக்கியேவிசைதன்னை தெரித்துப்பார்த்து-தொடுத்தா ர்பாணமதையும்-ராமபாணம்-சுருக்குடன்யேகித்தலை யறுத்ததுவே.

தந்தினம் தனதனசம்.

பொது விருத்தம்.

கரனுடையசேனைதனை கொடிநேரத்தில்
காகுத்தருத்திடவே மடிந்துபோனார்
வீரமுடனேகோதண்டத் தனுவைராமர்
இளையவர்பால் கொடுத்தங்கைகால்சுத்திசெய்து
திறமுடனேபன்னசாலையின் சாலைமேவி
சீதையுடன்தம்பியவர் மூவராக
அருளுடனேயிருக்கும்போ தந்தவேளை
அரக்கியெனுஞ்சூர்ப்பநகை யேதுசொல்வாள்.

வசனம்.

ஸ்ரீராமர் கரதூஷணாதிகளை ஜெயித்துகோதண்டத்தை இளையவ ர்கையில்கொடுத்து கைகால்சுத்திசெய்துசீதாசமேதராய் பன்னசா லையில்வீற்றிருக்கும்போது நடக்கிறவிதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

சூர்ப்பநகைநெடுங்கிலி பயந்தோடி
கரதூஷணர் திரிசிரனிருந்தான் கானகத்திலவன்
இராமனைவென்றுவர இதுவுமல்லால்
இன்னமொன்றிருப்பதுவும் நினைத்துமப்போதும்
சூர்ப்பநகையிலங்கைதனை யாளும்வேந்தன்
குபேரனிடம்பறித்த விமானத்தில்
வெறுப்புடனேயிலங்கையிலேறும் போதவ்வேந்தன்
வீராசனக்கொலுவில் வீற்றிருந்தான்.

வசனம்.

கரதூஷணன் ராமபாணத்தாலிறந்துபோக சூர்ப்பநகை பயந்து இனிராமனிருக்கால் பொருந்தளமுமே தேயவிடுமென்று நினைத்து இராவணனிடம்வரும்போது இராவணேஸ்வரன்கொலுவிருக்கிறவிதங்காண்க.

பொது விருத்தம்

இலங்கைநகராசனும் விச்ரவாசின்றருளி
ராவணனெனும் வீரன்றான்
இன்பமுடன்யாகமது வியற்றி அக்கினியை
எழிலாய்வளர்த்தி யதனில்
அலங்காரமாயிர வருஷத்திலொருசிரம்
அறுத்து ஆகுதிகள்செய்து
மனக்களிப்பொன்பதாயிர வருஷமொன்பது
கனகமுடி சிரமரிந்து
பலங்களைபதினாயிரவருஷ முடிவினில்
பரிவாயிருக்குஞ்சிரமும்
பாங்குடனாகுதி கொடுக்கவேவானருளி
பத்தியுடனிரும்போது
நலமுடனே நான்முகன் யெதிர்வந்துவேண்டியே
வல்லவரமுமளித்திடவுமும்
வாடியவிதமாய்பெற்று வெகுயுக்ரகெம்பீரம்
நற்சபையில் கொலுவதானான்.

வசனம்.

இலங்கைக்கரசனாகிய விச்சிரவான குமாரனாகிய இராவணன்பிரம்மதேவனை நோக்கி அக்கினியில் பதினாயிரம் வருஷம் தபசுசெய்து ஆயிரம் வருஷத்துக்கொரு சிரசு அரிந்து அக்கினிக்கு ஆகுதிகொடுத்து ஒன்பதினாயிரம் வருஷத்துக்கு ஒன்பது சிரசை அக்கினி தேவனுக்கு ஆகுதிகொடுத்து பதினாயிர வருஷமுடிவினில் பத்தாவது சிரசையரிக்கும் படியாய் வாளை யெடுத்து சிரசை அருக்கிற தருணத்தில் நான்முகனாகிய பிர்ம்மதேவன்வந்து இராவணனுக்கு வேண்டியவரமும் ஜெயமுமளித்துப்போக வரங்களை பெத்துக்கொண்டு வெகு உக்ராகார கெம்பீரனாய் சபைக்கு வருகிறான் காண்க.

இராவணேஸ்வரன் வருகிற தரு.

அரக்கர்களனைவர்க்கும்	மதிப்பில்லாவரம்பெத்த
அசுரர்கொலுவதாகினன்	ராவணேஸ்வரன்
அசுரன்கொலுவதாகினன்.	
இருக்கும்அண்டபகி	ரண்டசராசரங்கள்
இரன்யென்பேர்சொன்னால்	யார்பேசுவார்
இரங்கள்செருக்குடன்பிர்ம்ம	தேவர்கொடுத்தவரத்தால்தேவ
தேவலோகத்தைக்கொள்ளைகொண்டேன்	யென்கொர்வத்தால்
தேவர்முனிவர்கள்	யாவரும்தொழு
பாவபுண்ணிய	மில்லாமலேயழ. (அர)
அளகாபுரியைநாடி	யடித்தேன்குபேரன்தன்னை
அரஞ்செய்துபுஷ்பக	விமானத்தையும்பரித்தேன்
ஜலத்தைதிருமுடியில்	தரித்தசிவனிருக்கும்
தனியமலைகைலையை	வேர்பரித்தேன் கரு
[illegible]த்திபுடனமர்	செய்துபுஜபல
அந்தகரியை	புதைத்தவிசையிலே. (அர)
இமையவழியால்வந்தேன்	தபசுசெய்து
இருக்கும்வேதவதிப்பெண்மே	லெந்தன்மனமும்வைத்து
அமையும்சாபந்தன்னை	அந்தப்பெண்ணால்வரித்து
அப்பால்மருத்துவன்செய்	யாகம்கண்ணால்செய்து கரு

அஷ்டட்டவசுக்களும்	முநுவர்மாரியே
இஷ்டட்தேவதை	மனதில்கூரியே. (அர)
பாவ்புண்ணியம்பரி	சோதித்துசசெய்யும்
பாரிலேமனுடனே	வாதித்துமனமுய்யும்
கோவத்துடன்வருவை	லோகத்தினிலேடுத்து
கொடுமையாய்வருணை	வேகத்துடன்பிடித்து சுரு
கொடுத்தவரமதில்	பலத்தினுலதி
திடத்தோடமர்செய்யும்	சாத்தினுல்பதி. (அர)

ராவணனுக்கு சூர்ப்பநகைசொல்

விருத்தம்.

என்னைந்தசல்சிரசும் விரிந்ததோளும்
இருபதுகரமுடைய அண்ணாகேளும்
இன்னமுடன் அயோத்தியாளும்
தசரதர்புத்திரர்க ளிரண்டுபேர்கள்
வன்னமுள்ளராமர் லக்ஷ்மணர்க்குமூத்த
மன்னரிடமனைவியெனும் சீதையாளும்
புன்னகையில்மூவர்தவ வேடத்தோடும்
பஞ்சவடிதனிலிருக்க நான்கண்டேனே.

வசனம்.

பத்து சிரசும் இருபது அஸ்தமும் விரிந்ததோளுடைய எனது அண்ணாவே அயோத்தியா புரியாளும் தசரதபுத்திரர்கள் இரண்டுபேர்கள் அவர்கள் நாமதேயம் ராமர் லக்ஷ்மணராம் மூத்தோனாகிய ராமரிடதேவி சீதை என்பவளொருத்தி. இவர்கள் மூவரும் தவவேடத்தோடு பஞ்சவடியிலிருக்கிறார்கள் அவர்கள் என்னைசெய்த அவமானத்தையென்ன சொல்லுவே னண்ணா.

—:—

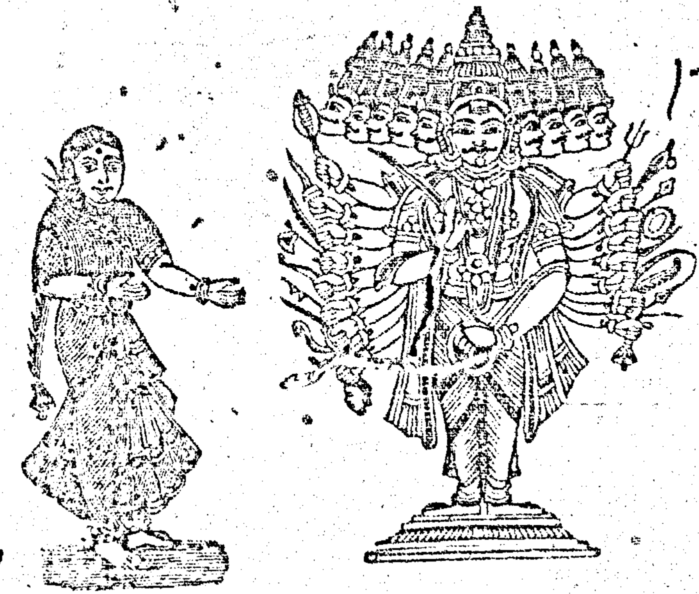

சூர்ப்பநகை சொல் தரு.

ஆ-ஆ-சுவாமி
மன்னர்மன்னர்கள்வந்து வணங்கும்
மாநகரிலங்கையில் வாழ்ந்தராண்டிடும் அண்ணா-என் அண்ணா
உன்னிடபேர்சொன்னால் உலகம்நடுங்குமே அண்ணா-என்-அண்ணா
உண்மைரிஷிவானோர் பத்திநடுங்கிடுவோர் அண்ணா-என்-அண்ணா
சந்திரன்சூரியன்லங்கை தெரிவினிலவர்வர அண்ணா-என்-அண்ணா
சாரியதாகவே யேகநடுங்குவார் அண்ணா-என்-அண்ணா
இந்திரன்முனிவோர் வந்தடிபணியுமென் அண்ணா-என்-அண்ணா
யேகபோகமதாய் வாழ்வாகசெய்யும் அண்ணா-என்-அண்ணா
பஞ்சவடியதனில் மின்சொல்குழல்மொழியாள் அண்ணா-என்-அண்ணா
பாங்குள்ளராமரிட பாரியாள்பெண்சீதை அண்ணா-என்-அண்ணா
வஞ்சகியாள்வழகை வர்ணிக்கவும்போமோ அண்ணா-என்-அண்ணா
வாதிசேஷனுக்கு நாவுபோதாதெந்தன் அண்ணா-என்-அண்ணா
அந்தவடிவழகி உத்தனுக்காமென்று அண்ணா-என்-அண்ணா
ஆவலுடனேயானும் ராமரிடமேகினேன் அண்ணா-என்-அண்ணா
சிந்தைதெரிவுடனே சீதையருகில்காவல் அண்ணா-என்-அண்ணா
செல்வலக்ஷ்மணனென்னை திரேகம்பங்கம்செய்தார் அண்ணா-என்-அண்

நடந்தசேதிதன்னை நாயகியேகேளு அண்ணா - என் - அண்ணா
காடுயுன்தமையன்காதில் உரைசெய்யுமென்றார் அண்ணா - என் - அண்ணா
இடைந்தாயின்றடியாரும் யேகினேனுந்தாம் அண்ணா - என் - அண்ணா
இருந்தகராவுடனே வருந்தமிகவுஞ்சொன்னேன் அண்ணா - என் - அண்ணா
சொன்னவுடனேகரதூஷணன்முதலானோர் அண்ணா - என் - அண்ணா
சூழ்ந்தராமருடனே தோள்வலிப்பிச்செய்தார் அண்ணா - என் - அண்ணா
சின்னப்படவேயவர் தோள்வலிதன்னை அண்ணா - என் - அண்ணா
சிந்துசிந்தகளாய் சேனைநெடிமில்மாய்த்தார் அண்ணா - என் - அண்ணா
சேனையடங்கலும்போய் காதும்பங்கமானாலும் அண்ணா - என் - அண்ணா
தேவியெனும்வதேகிசீதைதயிருந்தால்போதாம் அண்ணா - என் - அண்ணா
கானமயில்போல சாயலானடையமாதும் அண்ணா - என் - அண்ணா
கண்டுவெளித்தாலேயாள்சொன்னேன் ஆங்ஙமாகும் அண்ணா - என் - அண்ணா
வண்டுபோல்மொழியாள்கெண்டைபோல்விழியாள் அண்ணா - என் - அ
வல்லிபிதழும்தந்தம் முல்லையரும்புங்கோவை அண்ணா - என் - அண்ணா
சென்றுபோலேமுலையாள்தேவியுன்னிடம்வந்து அண்ணா - என் - அண்ணா
தேடிகூடியொருநாளிருந்தால்போதாம் அண்ணா - என் - அண்ணா.

சூர்ப்பநகை சொல் விருத்தம்

என்னிடஅண்ணாவான இலங்கைகெம்பிரானுவம்
சின்னப்பட்டாலுமந்த தெருவையானுமக்கிருந்தால்
மன்னனேபோதுமென்று மகிழ்ஷியாயிருக்கின்றேன்யான்
இன்னம்நான்யென்னசொல்வேன் இதையுங்கோரிக்கிடுரே.

வசனம்

கேளும் எனது அண்ணாவே நான் சின்னப்பட்டபோதிலும் அந்தமாதரசியாகிய சீதையுமக்கு ஒருநாளாகிலுமிருந்தால் போதும் அவள் ரூபத்தை நானென்ன சொல்லப்போகிறேன் அண்ணாவே.

இராவணன்சொல் விருத்தம்.

தங்கைப்பவள்சூர்ப்பநகை சொன்னவார்த்தை
தழலுருகுமெழுகதுபோ லுரிகிநெஞ்சம்
நங்கையெனும்சீதைதன்னை யெப்போகாண்பேன்
நானினிக்கவுருகுதேதன் மன்மதாலும்.
மங்கையரேஉன்னையுமே பங்கம்செய்த
மனிதர்களையிவ்விடமே கொண்டுவாரேன்
இவ்வலகையிலிருயென்றே கோசமேகி
இருக்குமாரீசனிடமெதிர்கின்றனே.

18

வசனம்.

தங்கையாகிய சூர்ப்பநகை சொன்னவசனங்கேட்ட இராவணன் அனலில்பட்டமெழுகதுபோலமனதுரிகி அந்தவடிவழகியாகிய சீதையையெப்போது காண்பேன் நல்லது உன்னை பங்கம்செய்த மனிதரை இவ்விடமேகொண்டுவருகிறேன் நீ இங்கேதானே இருவென்றுசோக நகஞ்சென்றான் அந்தருணத்தில்கோகநகத்தில் தபசுசெய்திருந்ததாடகைகுமாரனுனமாரீசன் இராவணனைக் காணும்படியாய் வருகிறவிதங் காண்க.

மாரீசன்சொல் விருத்தம்.

தாடகைசம்மாரத்தில் தசரதரின்மையால்பாணம்
போடும்போதில்தப்பி மறைந்திட்டமாரீசன்தான்
தேடிசக்ரீபன்வந்து சேதியையறியவேண்டி
வாடியபயத்தோடேகி மாரீசன்வருகின்றானே.

வசனம்.

முன்னாலேதாடகை சம்மாரத்தில் இராமபாணத்துக்கு பயந்து ஒளிந்துயிருக்கும் அந்த மாரீசன் ராவணனைக்காணும்படியாய் சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

மாரீசன் சொல் தரு.

மாய்கையில்மிகுந்திடும் மாதுதாடகைமைந்தன்
மாரீசனுமேவந்தான் ராவணன்முன்னே
மாரீசனும் வந்தான்
பாயும்ராமன்கணைக்கு பயந்துகடலொளிந்து
பத்தியாயுயிர்தன்னை வைத்துப்பிழைத்திருக்கும்
மாய்கைகம்மைராவணன்தேடும் நியாயமிதோவென்று
காடித்தபசுவிட்டு வேகத்துடனெழுந்து.(மாய்)
வேகச்சக்ராதிபா வென்னையொருபொருளாக
வெண்ணிவந்ததைகாமு பின்னதென்றரியவே
காலபெலமிக்கா கானகந்தனில்வாழும்
ராமன்தந்தைக்குச்சத்ரு பூபன்தனையேகாணா.(மாய்)

மாரீசன் சொல் விருத்தம்.

அப்பனேயுலகேழும் மாண்டுசெங்கோல்நடத்தும்
மைவிழியுமையாள்வாழும் மலைதன்னையெடுத்ததோளா
வப்பவேயடியேன்பக்கல் பரிவுடன்வந்ததேது
செப்பனேயுமதுவாக்கால் திருவுளம்பத்துவிரே

வசனம்.

ஈரேழுபதினாலுலோகமும் அரசு செலுத்தும் என்னாண்டவனே உமைபவள் வாழும் மலையை யெடுத்ததோளை புடையவரே அடியேனை யொரு பொருளாக வெண்ணித்தேவரீர் வந்தசேதி தெரியச்சொல்லுமையா சுவாமி.

ராவணன்சொல் விருத்தம்.

திருவளரயோத்திநகர ரசுசெய்யும்
தசரதனார்புத்திரர்க ளிரண்டுபேர்கள்
பருவமுள்ளகன்னிமயிலாம் சீதையாரும்
பன்னகையில்கானகத்தி லிருக்கின்றாரும்
விரவுடனெனமதுதங்கை மயிருமூக்கும்
விழவெய்துகரன்படையு மடித்திட்டாராம்
கரமுடையசீதையை கைபற்றியுந்தன்
காரியமாய்தந்திர உபாயம்செய்வாய்.

வசனம்.

அயோத்தியாபுரியாளும் தசரதபுத்திர ரிரண்டுபேர் சீதையென்னும் பெண்ணொருத்தியாம் இவர்கள் கானகத்தில் பன்னகசாலையிலிருக்கின்றார்களாம் அவர்களில் சீதையென்னும்பெண்ணைநாம்கைபற்ற வேண்டும் உமது தந்திரத்தாலாக வேண்டும் மாரீசனே.

மாரீசன் சொல் தரு.

என்னநான் செய்வேனையனே யிந்தவார்த்தைக்கு
ஏதுநான் செய்வேனையனே.
என்னநான்செய்வேனையா இந்ததோர்உபவார்த்தைக்கு
சொன்னவுடனெனக்கு அடிக்குதுதிரேகமெல்லாம். (என்)

ராவணன் சொல் தரு.

அடிக்குதுதிரேகமென்றே யென்னுடனேநீ
தடுத்துமேவார்த் தைசொன்னாய்
யெடுத்தாவுன்மாய்கையினால் யிளங்கொடிசீதைதன்னை
பிடித்திடசெய்வதான் பிரிதியென்றெண்ணிவந்தேன்.(என்)

மாரீசன் சொல் தரு.

வெண்ணிவந்தேனென்றிழைக்குறாய் சீதையுனக்கு
நன்றாமோநீயே ழைக்குறாய்

மன்னவர்களிட மார்க்கமரியாமல்நீர்
சின்னமனிதரவர் திருத்தடிக்கெதிராவீரோ (என்)

19

ராவணன் சொல் தரு.

ஆவதென்னயுன்னையிப்போதே யென்கைவாளினால்
நோகவதைசெய்வேன் துய்ப்பாதே
காவலரானைக்கும்வார்த்தை கேவலமாகநினைத்து
பாவும்னிதருக்கு சமுத்திரமுமுங்கால்மட்டும். (ஆவ)

மாரீசன் சொல் விருத்தம்.

அரைகோடி ஆயுசும் நீதவத்தில்பெத்த
அரியவரமும்பலமு மழிந்துபோகும்
செருக்குடைய வையதேகியானைநீயும்
தீண்டிடவேபோகாது தீண்டினாலும்
பெருக்கமுளகோட்டையா ரணங்கள்புத்ர
பவுத்திரரும்நீகளமு மழிந்துபோவாய்
முருக்குளவுன்னெண்ணமுடி யாதுகாயிக்கி
முழுதேங்காய்பலித்ததுபோல் மொழிகின்றீரே.

வசனம்.

நீர்தவத்தில்பெற்ற அரைகோடி ஆயுசும் உமதுபுஜபல ஆண்மையும் வரமும்பிழந்துபோவதுமன்றியில் உமது கோட்டை புத்ரபவுத்திராதிகளும் அழிந்துபோவார்கள் மேலும் அந்த சீதையென்னுமாது உமக்குகிட்டமாட்டாது நீர்சொல்லப்பட்டவார்த்தை காய்க்கி முழுதேங்காய்கப்பட்டதுபோலே இருக்கின்றது ஆ-ஆ-நல்ல வார்த்தை ராவணேஸ்வரா.

இராவணன்சொல்-விருத்தம்.

சொன்னவுடன்ராவணனுங் கோபங்கொண்டு
சொர்க்கயிலங்கிரியைப்பெயர் தெடுத்ததோளும்
அன்னவனிடஅளகைதன்னை கொள்ளைகொண்டு
அஷ்டதிக்கஜமோர்க்கிடர்செய் மார்புடையோன்
என்னசின்னமனிதருக்கு நானீடல்ல
வென்றுசொல்லவந்தாய் நீபோதான்யெனக்குபுத்தி
உன்னையிந்தவாள்தனக் கிரைசெய்வேனென்
றோங்கியேமாரீசன் தாங்கினனே.

வசனம்.

கைலாசமலையை எடுத்தோனும் அளகாபுரியை கொள்ளைகொ
ண்டு குபேரனை ஜெயித்தவீரனும் அஷ்டதிக்கஜமென்னும் யானையோடு
யுத்தம்செய்த யென்னை சின்னமனிதருக்கு என்னையிடாகவெனக்குபுத்
திசொல்லவந்தாய் உன்னை இந்தவாளினாலே அறுப்பேனென்று இரா
வணன் சொன்னவுடன் மாரீசன்சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மாரீசன்சொல் விருத்தம்.

ராவணனேயுமதனையாவிரப்பேனாகில்
நரகமல்லால்சொர்க்கமில்லை யெந்தனுக்கு
கோவுதனைகாத்தஅரி ராமபாணம்
கொன்றுவிட்டால்யெந்தனுக்கு மோக்ஷமுண்டு
ஆவலுடனேயெனக்கு அதுவேபோதும்
அடியேநான்போயிருந்து உமக்கிருக்க
ஸ்தாபிதமாயிடஞ்செய்து வைப்பேனென்று
தன்னுருவமாரியே பொன்னுருவமானான்.

வசனம்.

கேளும் இராவணனே உமதுகையாலிறப்பேனாகில் எனக்குநரக
மல்லால் சுவர்க்கமில்லை [illegible] கையினாலிறந்தால் எனக்கு நற்கதி
கிடைக்கும் நான்போயிருந்து உனக்குயிடம் சம்பாதிக்கிறேனென்று
சொல்லி மாரீசன் தன்ரூபமாரி மான்ரூபங்கொண்டு வருகிற விதங்
காண்க.

மாரீசன்சொல் தரு.

மாய்கையால்மாரீசன் மானுருவமாகியே
மங்கைமுன்னேவந்தான் அழகுள்ள
நங்கைமுன்னேவந்தான்
காரிருள்சூழ்ந்திடும் கானகந்தன்னிலே
கன்னிசீதையென்னும் அன்னையாள்முன்னிலே (மாய்)

சுந்தரமாகவே யெதிரினில்போகுதாம்
சூதுநாலேபின்பு தூரத்தில்பார்க்குதாம்
மந்திரமாகவே பதுங்கியேபோகுதாம்
மாய்கையாய்கண்ணெதிர் மான்போலேவாருதாம் (மாய்)

சிங்காரமாய்பொன் னுருவமாகியே
இசைத்திடமனம் அருகிலேகியே

மங்கைவைதேகியின் பக்கமதாகியே
மறைந்துவெளியினில் மானுருவாகியே (மாய்)

ராமபாணமதனுக் கிரையதாகவே
நற்சுகபோக மனுபவித்தேகவே
நேமமுடன்பஞ்ச வடியினில்போகவே
நின்றிடுங்கன்னியர் மயக்கமதாகவே (மாய்)

சீதையம்மன்சொல் விருத்தம்.

என்னிடபிராணநாதா யென்னெதிர் நிற்குமானும்
சொர்ணம்போல்காணுதிப்போ சுருக்குடனந்தமானை
மன்னவர்பிடித்துதாரும் மங்கைநானழகுபார்க்க
சொன்னசொல்தவரிடாமல் சுருக்குடன்பிடித்துத்தாரீர்.

வசனம்.

கேளும் எனதுபிராணநாயகா இந்தகானகத்தில் எனது நேரில்
விளையாடும்மானை உயிருடன்பிடித்துதாரும் அதினிடரூபத்தை நான்
யென்சொல்லப்போகிறேன் எனக்கு தடைசொல்லாமல் பிடித்துத்
தாரும் யெனதுபிராணநாயகா.

இராமர்சொல் தரு.

என்னுடையபிராண நாயகியிந்தவனத்தில்
எனைப்படியுனைவிட்டு பிரிவேன்

சீதையம்மன்சொல் தரு.

மன்னவரேயெந்தன் யெதிரினில்நிற்கின்ற
மானும்வையகத்தில் யெங்குங்காணேன்

இராமர்சொல் தரு.

இந்தவனம்பாலை யிலங்கள்யென்சீதையாளே
இதிலேக நீதியல்லவே

சீதையம்மன்சொல் தரு.

நீதியல்லவென்றுசொல்லுநீர் யென்பிராணநாதா
நிற்குதுபார் நிந்தமானுமே

இராமர்சொல் தரு.

நிற்குதென்றுசொல்லுகிறாய் நீயும்யென்சீதையரே
நெய்தனில் மாயமிதுதான்

சீதையம்மன்சொல் தரு.

செய்தனில்மென்றுசொல்குறீர். யிக்தமானமே
நெருங்கியருகில் வருவதைப்பாரும்

இராமர்சொல் தரு.

வருகுதென்றுநீர்சொல்லவந்தாயே யென்சீதையாளே
வஞ்சமுல்லை கிலங்கனிதுதான்

சீதையம்மன்சொல் தரு.

முல்லையிலமென்றுசொல்குறீர் யெந்தன்மனமும்
முருகுதெந்தன் மானைக்கண்டிமே

இராமர்சொல் தரு.

மானைக்கண்டேனென்றுசொல்குறாய் யென்சீதையாளே
மருதகிலமுமாகு மிதுதான்

சீதையம்மன்சொல் தரு.

மருதகிலமென்றுசொல்குறீர் யெந்தனுக்கிப்போ
மருந்துசொல்வது தர்மமல்லவே

இராமர்சொல் தரு.

தர்மமல்லவென்றுசொல்குறாய் யென்சீதையாளே
தார்வனம் குறிக்துகிலமே

சீதையம்மன் சொல் விருத்தம்

மானையேபிடித்துதாரும் மங்கையாளெந்தனுக்கு
வேணதுசொல்லவேண்டாம் வேகமதாகயேயி
கானகந்தனில்வேடிக்கை காட்டுதகன்னில்பாரும்
யேனமதாகுமானை யென்கையில்பிடித்துதாரீர்.

வசனம்.

கேளும் யென்பிராணநாயகா காட்டில் விளையாடும் மானைப்பிடித்துதாருமென்றால் பஞ்சதந்திரக்கதையை சொல்குறீர் அப்படிசொல்லாமல் யெனது கண்முன்விளையாடும் மானைப்பிடித்துதாரும்சுவாமி

ஸ்ரீராமர் சொல் விருத்தம்.

பரிவுடனேயாருகிருக்கும் லஷ்மணனே
பன்னகையின்சாலைதனில் பத்ரமாக
கனிவுடனேசீதைதனை பாதுகார்த்து
கணப்பொழுதுப்பிசகாம லிரும்நீயென்று

திறமுடனேயெடுத்துக்கையில் கோதண்டத்தை
சிக்கெனவேபிடித்துமந்த மான்பின்னேக
சருகெனவேபப்பனமதாய் நடக்கும்போது
தம்பிலஷ்மணனுமெதிர் சாற்றுவானே.

வசனம்.

கேளும் லஷ்மணா நீ சீதையருகில் பத்திரமா யிருமென்றுசொல்லி கோதண்டத்தை கையிலெடுத்துக்கொண்டு மான்பின் தொடர்ந்து போகும்போது இளையவராகிய லஷ்மணப்பெருமாள் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

லக்ஷ்மணப்பெருமாள்சொல் விருத்தம்.

என்னிடஅண்ணாகேளும் இந்தகோர்கானகத்தில்
சொன்னேனராக்கர்மாய்கை தோதமெத்தவுண்டு
இன்னமுமனேகதோஷம் யிருக்குதாயிவ்வனத்தில்
மானதுவாபோகவேண்டாம் மகிபனேசொன்னேன்காணீர்.

வசனம்.

கேளும் யெனது அண்ணாவே யிந்தகானகத்தில் அரக்கராகிய ராக்ஷதமாய்கைமிகவுமுண்டு அதுவுமல்லாமல் அனேகவித்தையிருக்கின்றது நீர்போகவேண்டாம் எனது அண்ணாவே.

லஷ்மணர் சொல் தரு.

அண்ணாவேசொல்குறேன் கேளிந்த
ஆரண்யத்திலுள்ள சேதிகளை.

ராமர் சொல் தரு.

சேதியென்னதம்பியரே யிந்தவேளை
திருக்கொன்றது சொல்லாதே

லஷ்மணர் சொல் தரு.

சொல்லாதேயென்று சொன்னீர் அண்ணா
துஷ்டவனமிது கெட்டதுவே.

ராமர் சொல் தரு.

கெட்டவனமென்றுசொன்னாய் நம்மை
கிட்டிவந்தாலென்றும் காடாது.

லஷ்மணர் சொல் தரு.

நாடாதுவென்றுசொன்னீர் — அன்று
ராகுநமாய்ங்கள் — மெத்தவுண்டு.

ராமர் சொல் தரு.

மெத்தவுருமென்று — சொன்னாய்தம்பி
மேல்வருமாய்கைக்கு — என்னசெய்வும்.

லஷ்மணர் சொல் தரு.

யென்னசெய்யுமென்று — சொல்லிரண்ணா
யென்மேல்குற்றமொன்றும் — சொல்லாதே.

ராமர் சொல் தரு.

சொல்லாதேயென்று — சொன்னாய்தம்பி
சொல்லுக்குபதில் — சொல்லாதே.

சிதையம்மன் சொல் விருத்தம்.

அய்யனேயெந்தன்பிராண நாயகர்க்கிளையோரான
துய்யவென்மைத்துனாவீர் சொல்லியவார்த்தைநானும்
மையவேயடியாள்மீது பக்ஷமில்லைகண்டீர்
கைப்பிடியாகமானை யிக்ஷணத்தினில்பிடித்துதாரும்.

வசனம்.

கேளும் யெனது மைத்துனா நீர்சொல்லப் பட்டவார்த்தையானது அடியாள் பேரில் பக்ஷமில்லாமல் போல் காணுது அப்படி சொல்லாமல் அந்த மானைப்பிடித்து தாருமைத்துனா.

சிதையம்மன் சொல் தரு.

மைத்துனாயெந்தன்மனக்குறை தீர்த்திடும் — லக்ஷ்மணரே
மங்கைநான்விளையாடமானைப்பிடித்துதாரும் — லக்ஷ்மணரே.

லக்ஷ்மணர் சொல் தரு.

அண்ணையெனுமெந்தனாருயிர்க்குயிரான — சீதையாரே அந்த
அருவனந்தன்னிலே அரக்கர்மோசமெத்த — சீதையாரே.

சிதையம்மன் சொல் தரு.

ஒப்பாரமாயெதிர் ஓடும்மான்தன்னை — லக்ஷ்மணரே
ஓடவொட்டாமலே நீர்பிடித்துதாரும் — லக்ஷ்மணரே.

லக்ஷ்மணர் சொல் தரு.

சொன்னால்தெரியாது பின்னால்தெரியும் — சீதையரே
தோதகமானது சாதகமானல்ல — சீதையரே

இராமர்சொல் விருத்தம்.

சிதையுமிளையோர்தானும் செய்திடும்தர்க்கந்தன்னை
காதினில்கேட்டுராமர் கணையம்புங்கையிலேந்தி
ஏதுமாயனென்றெண்ணாமல் தொடர்ந்துமேபிடிப்போமென்று
பாதகமானைப்பார்த்து பரிந்துமேராமர்சொல்வார்

வசனம்.

இலக்ஷ்மணர் சீதைசெய்திடும் தர்க்கவார்த்தைகளை இராமர்கேட்டு கோதண்டத்தை கையிலெடுத்துக்கொண்டு மான்பின் தொடர்ந்து வருகிறவிதந்தான்.

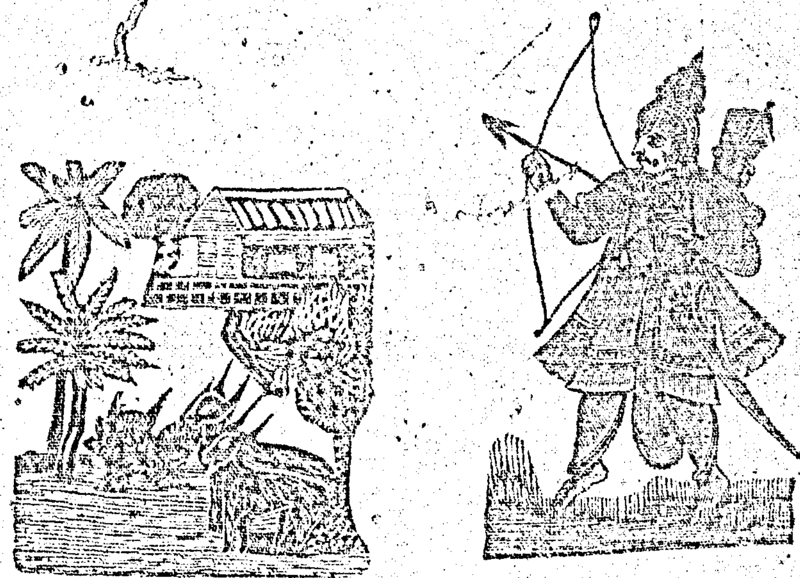

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு.

மானைத்தொடர்ந்துமேகினார் — ஸ்ரீரகுராமர்
மானைத்தொடர்ந்துமேகினார்.

கானகத்தில்விளையாடும் — பொன்னிறமானை
நானுமக்குமகிழ்ந்து — நன்றாய்மனம்களித்துதருள்

ரங்கையெனும்மையை தேவியுன்பேலே
இங்கிதமாய்மனம் வைத்தமோரால (மானை
ஓடுவாய்வனத்தினில் உன்பின் திரியமாட்டேன்
ஜாடையாயதுவிலாரும் சாதம்தயிருமோரும்-தருள்
ஜானகியுகிய மாதுமேதருவாள்.
நாயவர்கானை பின்னேரமேவருவாள் (மானே)
விட்டவாயுந்தன் மேல்கட்டப்படுவேன்
எட்டப்போகாதேயெக்கன் பிருதுவைச ரோதோகுது-தருள்
இப்பொழுதாகிலும் சர்ப்பனைவைவிடு
அர்ப்புதமாய்கனை கைப்பிடியாய்வரும் (மானை)
தம்பியுரைத்தவார்த்தை தவித்தவனத்தில்வந்து
நம்பிவிந்தமானைநா னறிந்துநெஞ்சறியாமல்-தருள்
நாணியர்பூட்டிய தாணிரவுச்சரை
மானின்மீதினில் யேவினார்வெம்பு (மானை)

பொது விருத்தம்.

வனத்தினிலெதிர்நின் றுமயில்போலாடும்
மான்தன்னைப்பிடித்துமங்கைக் கியவோமென்று
மனமுடனேநாட்டு நிதுபின் செல்லும்போது
மாய்கையினால்கெடுத்தார மான்றான்செல்ல
கிமுடனேருகவர்க்கு சைகாவோய்ந்து
நீயரிடமாய்கையன்றி உண்மையல்ல
கனமுடையதம்பிசொல் மெய்யாச்சென்று
கணைவிடுத்தார்மானின்மே லுருவிப்போச்சே.

இ ர வு ம து.

பூமியில்விழுந்தழிந்த மாய்கைமானும்
புங்கவனவிஸ்வாமித்ரன் யாகந்தன்னில்
காமிவனையடித்திடவே யோடிப்போன
சபரிவந்தான் மாரீசனென் றுயுண்ணி
போமளவும்பன்னசைவி லெழுவோலிங்கை
பொல்லாப்புகடக்குமென்று கடுகவேதி
நேசமுடன்வேகமதாய் வருகிறதை
நினையவரோடின்னவித முறைசெய்வாளே.

வசனம்.

இராமபாணத்தினால் மான்விழுந்தழுத்திருத்தில் அதினுடைய செய்கையையுணர்ந்து முன்னால் விஸ்வாமித்திரர் யாகத்துக்கு தாடகைசம்மாரத்தில் தப்பித்துயோடிப்போன மாரீசனென்றுகருதி இன்னேரம்பன்னசாலையில் என்னகெடுதிநேரிட்டதோவென்று ஸ்ரீராமர் கடுகதிரும்பிவரும்போது சீதையம்மன் லக்ஷ்மணனிடம் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சீதையம்மன்சொல்லும் விருத்தம்.

என்னை [illegible] மைத்துனனுன்பேர் யென்செவிகேட்குதிப்போ
உன் [illegible] ரன உத்தமராகவர்க்கு
[illegible] ருக்கனிலேதோ துன்பம்
இன்னதென் [illegible] இலக்ஷ்மணா நீ தாவாரும்.

வசனம்.

கேளும் [illegible] துயைத்து கானகத்தில் உமது ராமதேவரும் என வழியிலிட்டிருக்கு வனத்தில் மான்பின்போன உமது அண்ணாவுக்கு யேதோ துன்பம் நேரிட்டதுபோலகாண்கிறது ஆகையால் நீ போயரிந்துவாரு மைத்துனரே.

இலக்ஷ்மணர்சொல்லும் விருத்தம்.

என்னிடதாயேகேளும் யெனதயண்ணாவுக்கு
மன்னியவரக்கராலும் ருஷாக்ஷதேவராலும்
சொன்னதோரபாயமொன்று தோகையேயடைவாதம்மா
அன்னையேமனதில்சற்றும் ஆயாசம்வைக்கவேண்டாம்.

வசனம்.

கேளும் எனது அண்ணி எனது அண்ணாவுக்கு இராஜர்களும், இராக்ஷதராலும், தேவராலும் ஒருயிடுக்கணும் நேரிடமாட்டாது நீ ஆயாசப்படவேண்டா மண்ணி.

சீதையம்மன்சொல் தரு.

இதுவெருஞாயம் நீர்சொல்லுமுபாயம்
விதிபோஅபாயம் விளங்கும்சகாயம்-தருள்
வேகுதுமனமுடன்சக முருகியே
போகுதென்றுயிர் பிகவுயிர்பெருகியே (இது)

இலக்ஷ்மணர் சொல்-தரு.

அம்மாவென்றாலே அருகினில்நீயே
சும்மாயிருப்பாயே சுகம்பெறுவாயே-சுருள்
சொல்லியவசனமும் ரம்பமறுக்குது
மெல்லியேயென்னுடல் மெழுகுபோலுருகுது (அம்மா)

சீதையம்மன் சொல்-தரு.

மைத்துனருடன்சொல் மனமகிழ்ந்து
வித்தகர்சொல்லும் விடமேனியில்லாய்-சுருள்
வெங்கனலாகியென் னங்கமுடம்பெல்லாம்
இங்கவேமுயுருட தவிப்புப்போகுதே (மைத்)

இலக்ஷ்மணர்சொல்-தரு.

அரிகிலிருக்கும்படி அண்ணன்சொல்தலைமேல்
அண்ணிநானிருக்கென்மேல் அபகாரம்பேசினீயே-சுருள்
ஆகிலும்நானிதோ வேகமதாய்
போகிறேனினியொரு கொடியதுவாகிலே (அரிகி)

சீதையம்மன்சொல் விருத்தம்.

மைத்துனர்சொல்லும்வார்த்தை மனதினிலாலோசித்தால்
செத்தவருடைமைநாளும் இருந்தவர்க்குரியதென்று
முத்திறமுலகவார்த்தை முகமையுன்னிடத்தில்கண்டேன்
சத்தியோர்பாகனுக சங்கரன்செயலோ அய்யா

வசனம்.

கேளும் மைத்துனரே நீர்சொல்லப்பட்ட வார்த்தையோசித்தால் செத்தவர்பொருளே இருந்தவர்க்கடக்கமென்று லோகவசனம் சொல்லப்பட்டது அந்தவசனம் உம்மிடத்தில் காணப்படுகுது சிவன்செயலுக்கு நானென்னசெய்குவேன் மைத்துனரே.

லக்ஷ்மணர் சொல் தரு.

அரிகரியின்றபாபத்துக் கென்செய்வேன்
முரகரியெந்தன் ஆபத்துக்காருய்வேன் சுருள்
அன்னையாளினை சொன்னசொல்லுமே
என்னமாகமறப்பேன் யானுமே (அரிக)
மனதுவந்தென்மேல் நீயுஞ்சொன்னது

உனதுசெயலேயன்றி வேறென்னது சுருள்
மாதுகலக்ஷ்மி ஞாயகமெனை
இன்றுவந்தெனை யாளுவாய். (அரிக)

பண்டுநான்செய்த பழியோ
வரிகி தேன் சுருள்
பாவைசொன்னது ஒழியாதறிகிலேன்
பாபநாசனுமாரனு அருள்கோபமீக்கியேபூரணுபொருள் (பண்)

பாவிநான்செய்தபூசையின் பாக்யமோ
பாரிலென்னடிலொரு வனாகிக்கியோ சுருள்
லக்ஷ்மபாதமுனைந்தனே பொருள்
இச்சைவைத்து கனைத்தனையருள். (பாவி)

ஆருமத்த அறுதியைவைத்தனே
அந்தலென்றுவந்தோர் இடர்செய்தனே சுருள்
ஆறுறு கருணானே
பரிதாபமெனை யாளுவாய். (ஆரு)

இப்பிறப்பில்நான் யேதொன்றும்செய்திலேன்
யேழைபங்கசியெனி யோரனைகிலேன் சுருள்
யென்னதீவினை முன்னேசெய்தனே
பன்னகா பாருபரு. (இப்)

இரிட்டில்வந்தோர்கிட மில்லையென்றேனே
எங்கெங்கோர் பலிக்கியாமலுண்டானே சுருள்
யென்னமாதவ னென்னசெய்தனே
அன்னைதந்தயர் வார்த்தைமறந்தனே. (இரி)

லக்ஷ்மணர் சொல்கவி விருத்தம்.

காரெனும்குழலேயாத்த கன்னியென்னண்ணியாரே
வீருடனண்ணன்தன்னை வெய்யினிலழைத்துவாரேன்
நீருமேபன்னசாலை நிதிபுடனிருப்பாயென்று
சார்பொருடக்கக்கைகால் தவரியேபோகுதன்றோ.

வசனம்.

கேளும் யெனது அண்ணி குருவுணப்பொழுதில் யெனது அண்ணனை அழைத்து வருகிறேன் நீர் பன்னசாலையைவிட்டு நீங்காமல்பத்திரமாயிரும் எனது அண்ணி.

இராவணசன்யாசிவருகிற விருத்தம்.

இமையவர்முனிவர்களை யிமையவர் கொடியபோன
சமையமேபார்த்தரக்கன் சன்யாசிவேடம்பூண்டு
அமையுங்கௌபீனமலங்கோல் வாசனம்புஸ்த்தோலாக
உமையவன்சீதைமுன்னே யுரிமிராவணனும்வாரான்.

வசனம்.

இளையவராகிய லக்ஷ்மணர் சீதைசொற்படி அண்ணனை தேடிக்கொண்டு கானகம்போன சமயமறிந்து ராவணன் சன்யாசிவேடம் பூண்டு சீதையிருக்கும் பன்னசாலைக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

இராவணசன்யாசி சொல் தரு.

பாரில்தவமேன்மைபெற்ற பதினெண்முனிவர்க்குமேலாய்
வீருடனேசன்யாசியாய் ராவணன்வாரான். (பாரி)
ஆரமாய்நடைகள்மிஞ்ச அஸ்த்தஜெபமாலைகளுஞ்ச
சீருடனேசன்யாசியாய் ராவணன்வாரான். (பாரி)
பார்த்தவர்களஞ்சிசெல்ல பரிதேசியென்றுசொல்ல
தோத்தரம்படிசன்யாசியாய் ராவணன்வாரான். (பாரி)
சாத்திரங்கோபிகள்துலங்க சகலாத்துருகுல்லாயிலங்க
பார்த்தவர்மயங்கிவிழ ராவணன்வாரான். (பாரி)
பாதக்குறடணிந்து பறையறைமிகப்பணிந்து
ரூதுக்காரன்சன்னாசியாய் ராவணன்வாரான். (பாரி)
வேதமுறையோதியே மெய்யிலணிபூதியை
காத்தன்சன்னாசியாகி ராவணன்வாரான். (பாரி)
அன்னையெனும்ஞானியாள் கன்னிவாழ்பன்னசாலை
மன்னவன்சன்னாசியாகி ராவணன்வாரான். (பாரி)
பின்னைவருங்கெதியரியான் பேயன்சண்டாளமூரியன்
தன்னைதன்னாலழிக்க சன்னாசிவாரான். (பாரி)

சீதையம்மன்சொல் விருத்தம்.

அருமறைதெளிந்தயுத்தன் அடியினைக்கொருவிண்ணப்பம்
மருவொடுகொன்றைபுன்னை மலர்முடிக்கொருவிண்ணப்பம்
பரிவிறலரியும்வியாக்ர பாதனேயொருவிண்ணப்பம்
திருவுளமகிழ்ந்துவந்த தேசிகாவொருவிண்ணப்பம்.

வசனம்.

மறையென்னும் வேதமுணர்ந்ததபசியே மாணிக்கமகுடமுடைய தாரியாய் அடியாள் இருக்கின்ற இந்த கடவுள்போலே பாதாரவிந்தத்துக்கு அடியாள் விண்ணப்பஞ்செய்தேன் சுவாமி.

118178

சீதையம்மன்சொல் தரு.

திருவடிக்கு
சுவாமிபுத்தன்
பணிந்தேன் சருள்
குருண்மகான்
தயாபாகரனே
சற்குருவான
யாகியபூரணே. (சருண)
தற்குணமானிதி
புத்தன்பாதம்
புண்ணியமே
பணிந்திடயான் சருள்
போற்றிப்
பாவவினைகளை
பூசைசெய்திடும்
தீர்ப்பவர்களே. (சருண)
கேவலஞ்செய்திடும்
செய்தபுண்ணியம்
தேவர்நரன்
நாடி சருள்
தெரிசனவிடம்
பாசமதாகவே
தேசிகரை
மாசிலாமணியே. (சருண)
காசினியோர்தவம்
தேடி
பூசையாளிடமே
வந்ததேசி சருள்
புண்ணியா
சகலகலாநிதி
புகழும்பெற்றுடன்
சுகப்பொருளேசெய்யும். (சருண)
இப்புராணம்

சீதையம்மன்சொல் கலி, விருத்தம்.

தெண்டம்கானடியாள் நானும் தேவரீரவர்களுக்கு
இண்டனைவாசனங்கள் தெரிவையாளமைத்தலைவத்தேன்
... மைகேவித்தோலாடை கைதனிலிலங்குந்தேவர்
இன்... தனிலியலுடன்வீற்றிருப்பீர்.

வசனம்.

வாரும் தபசிரோன்மணியாகிய தபசியே. தேவரீருக்கு அடியா ளிருப்பிடந்தந்தேன் அதில் வீற்றிரும் கடவுளே.

சன்னாசிசொல் கந்தார்த்தம்.

ஆசனமெனக்குத்தந்த அருவையாருன்பேரென்ன
நேசமாயிவ்விடத்தில் நீதனித்திருப்பதென்ன
பூசராயாதேதெய்வ புண்ணியஅரம்பைதானோ
பாசமாயெந்தனுக்கு பரிவுடனுரைப்பாய்மாதே.

சன்னாசிசொல் தரு

நீயுந்திரு | வாக்கால்
தெரியவுரைப்பாய் | மாதே-தருள்.
கருமுகிலென | திருவழகுடையவள்
கருவையையுன்மன | ... நாமகளேசொல்வாய் (நீயுந்)

சீதையம்மன்சொல் கந்தார்த்தம்.

அயோத்திமாநகரையாளும் அரசர்தன்பாலருமேனோர்
வையகந்தனில்ராமர் லக்ஷமணரிருவர்தானும்
கைகேயிதிர்வாக்யத்தால் பதினாலாண்டுகானம்
மையவேவந்தாரந்த ராமர்க்குபாரிநானே.

சீதையம்மன்சொல் தரு.

என்திருநாமம் | பேசேதான்
சீதைதா | னையா-தருள்
காமனையெரித்திடும் | சோமசேகரிடம்நாம
தாதைமறவாப்பூமனே | யடியார் (என்)

சன்னாசிசொல் கந்தார்த்தம்.

ராமர்க்குப்பாரியென்று நவிலுமுன்வசனந்தன்னை
நேமமாயங்கீகாரம் நானுமேசெய்துகொண்டேன்
பூமகள்கடாக்ஷமுள்ள புனிதமாயங்கேபோனார்
காமிதைமன்னியேபீர் சாற்றுவீருண்மைதானே.

சன்னாசிசொல் தரு.

சாற்றுமுன்தன் திருவாயினால் | மாதரசே
கீர்த்தியுள்ளமக | ...-தருள்
நாற்றிசையோர்புகழ் | மாதினி...
சாற்றிடும்ரம்பையர் | ... (சாற்)

சீதையம்மன்சொல் கந்தார்த்தம்.

சாற்றுமென்றுரைத்தீரையா சதுமறைப்பொருளேவாழ்வே
போற்றியென்னுயகர்பொன் ... போனார்
வேத்துருகொண்டுயானும் வரவுபார்த்திருக்கின்றனையான்
வார்த்திரு... மெந்தன் பக்ஷமாய்வருவார்தானே.

சீதையம்மன்சொல் தரு.

பிராணநாயகர்வருவார் | அரைநொடிதனிலே
... | பெருமார்-தருள்
...பொருள் | ஞானசிரோன்மணி
...தரும் | ...மேதினி (பிரா)

சன்னாசிசொல் சிசபந்தியம்.

கதிர்மதிதனக்கு ... செம்பவளமே
கன்னியழகுக்குன்னை நான்யென்சொல்லுவேன்
புதியநவரத்தினம் மிழைத்தசிந்தாக்குமே
பொலிவானகங்கண கடகமுழுகும்
பரிவாகவிருகாதில் மரகதம்போலொளிசெயும்
பாங்காநகமலும் பாதசரமும்
இதிலேயிருந்திடும் மிடையிலொட்டியாணமும்
என்னமாய்சொல்லுவேன் வர்ணவழகை
எங்கயாகிலுமுண்டோ இந்தவிதங்கள்
பெண்கள்நானவர்உனைப்போலின் பஞ்சவடி...
இங்கிருக்கவும்நீதியோ யெவ்வர்பார்வம்
அங்கமாத்துருவெடுத்தே யென்னங்கேயரசே,

சீதையம்மன்சொல் தரு.

சண்டாளிதுரோகி | போடா-உன்னை
சன்னாசியென்னுநாய் | ...மனதில்வைத்து
புன்னைமலர்களினால் | சென்னிபூசித்தேனடா (சண்)

[illegible]மல் கண்டபின்னிருந்தென்யானும்
[illegible]ண்டசொர்வந்திருமேலே பேண்டாயழிந்துபோரார்-கருள்
கெட்ட வார்த்தைக ளென்னுடன்பேசாதே
[illegible] வார்த்தைகள்வீசாதே (சன்)

சன்யாஸிசொல் தரு.

என்னுமறிகள்கெட்டுபோகா கானகந்தன்னிலே
வீண்பழியாகவே தானவரிடத்தினில்
[illegible]பானம் வையாமலே (என்)
[illegible] ஒன்றுமறியாமலே
பன்னாயென்னுடனே பாவைமொழிகிறாளோ-கருள்
பாக்கியவதியே யோக்கியதியின்
இலாக்கியமதியே நீக்கிடும்விதியே (என்)

சீதையம்மன்சொல் தரு.

பிணமேவீண்வார்த்தைபேசாதே நாயகர்வருவார்
ஏவியகணைகளுன் தாவியசிரமதைபாவியரிந்துபோடுரும் (பிண)
கனமும்செல்வமுமுந்தன் தனமும்யெள்[illegible]
இனமோடினீயும்பேசவாய் மனம்நோகுதடாபாவி-கருள்
இப்பொழுதாகிலும் அப்புறம்சென்றிடு
சொற்புத்திகேளா தற்புத்தியாளனே (பிண).

சன்யாஸிசொல் தரு.

படித்துவார்த்தைகள் சொன்னயே
பழமொழியான்று யிதுவரையிலும்
ஒருவழியாகிலும் அறிகிலாதேநீ (படி)
கடித்தமுடனேபேசி கன்னியேநீவைகுராய்
அடித்துவந்தகான்யென்னை அலங்கோலம்செய்குராய்-கருள்
ஆதரியென்னையும் நீநியதாகவே
சோதனைசெய்யா பாதகம்நேரிடும் (படி.)

சீதையம்மன்சொல் விருத்தம்.

பாவிசண்டாளாயென்னைபார்த்திடும் விழிகள்ரெண்டும்
கூவியேநரிகள்[illegible] கொத்தியேபிடுங்கித்தின்ன
நாவியும்கண்ணாலெப்போதானிலிபார்ப்பேன்யானும்
ஆவியைவிடுவேனுன்முன் அப்புறம்யெழுந்துபோவாய்?

வசனம்.

அடாபாதகாயென்னை பார்க்கப்பட்ட விழிகள் ரெண்டையும்நா யநரிகள்பிடுங்கித்தின்ன என்கண்ணினால் யெப்போபார்ப்பேன் பாதகா.

ராவணன்சொல் சொர்ணம்.

மாதரேயெந்தனைநீ மானபங்கமில்லாமல்
[illegible]னைபேசுவது தெய்வத்துக்குதான் தகுமோ
காதகராயெந்தனைநீ கண்டிக்கும்வார்த்தைகளை
[illegible]துவிடு பெண்ணே [illegible]

வசனம்.

பேருடு மாதரசியாகிய யென்னன்னமே நான் பிச்சைக்காரன் சன்யாசியென்று யோசித்துயென்னை தூஷிப்பது தெய்வத்துக்கு சரி யல்ல இதுக்குமேல் இந்த கடினவார்த்தையை மாற்றிவிடும் யென் அன்னமே.

சீதையம்மன்சொல் தரு.

பதராவார்த்தைசொல்குராய் படுபாவியென்னுடனேநீ
பதரானவார்த்தை சொல்குராய்.
பாவியென்னையுரைக்கும் நாவில்புழுச்சொரிந்து
போவாய்நீகெடுபா வாயாடாதேசண்டாளா.(பத)

சன்யாசிசொல் தரு.

நரகமெனக்குவருமோ நாயகிநீயிருக்க
நரகமெனக்கு வருமோ
நற்குணமானவெந்தன் சக்கரையாளேயுந்தன்
அக்கரையாகயென்னை பக்குவமாகக்கொள்ளும்.(நரக)

சீதையம்மன் சொல் தரு.

மடையனுனக்குவிதியோ வயவெரியுதேபாவி
மடையனுனக்கு விதியோ
மட்டியேநீயெந்தனைநீ தொட்டிடவருவதைச்
மட்டுமரியுமுன்னே கெட்டுப்போகாதேயடா.(மடி.)

சன்யாசி சொல் தரு.

மடிவீர்ய்நீயென்றுசொல்குராய் யென்விதுவரியாமல்நீ
மடிவாய்நீயென்று சொல்குராய்

மங்கைகாணத்திசையில் மானந்தபாகசெய்து
பொங்கமுடனவயது பெத்தவுதிகதிரன் (மடி)

பொது விருத்தம்.

புண்ணியவாசிதன்னை பூமியோடெடுத்தரக்கன்
குண்ணையேரதத்தில்வைத்து கொண்டுபோம்பொழுதில்சீதை
மண்ணினிலடித்துமோதி மாரினிலறைந்துமன்னர்க்
கென்னமாய்தெரியுமென்று யேங்கியேபுலம்புறாள்.

வசனம்.

புண்ணியவதியாகிய ஜானகியம்மனை இராவணன் [illegible] பூமியுட
ன்பேர்த்தெடுத்து புஷ்பவிமானத்தின்மேலில் வைத்து [illegible] இல
ங்கைப்பட்டணத்திற்கு போகும்போது ஜானகியம்மன் [illegible]
துக்கொண்டு என்னுடையபதி யெம்பிரானாகிய [illegible] மா
ய்தெரியப்போகுதென்று விசனப்படுகிற விதங்காண்க.

சீதையம்மன் புலம்பல் தரு.

மாயவடிவாயரக்கன் மன்னுடனேயெனையெடுத்து
மாபாவிபோனதெந்தன் மன்னர்ரியாரே
காய்திருக்குமோபோமோ கன்னியும்நானிதிலேன்யான்
கதியழுகுமோசையெந்தன் [illegible]வறிவாரோ
பெண்வழியென்மொழியாள் போரேனரக்கன்தேர்மேல்
புலம்பியழுசத்தமெந்தன் புண்ணியவறிவாரோ
கண்ணுள்மைத்துனர்சொல் கடந்ததினுலிந்தவிதி
காரணத்தில்வந்ததென்ன காரணமோவறியேன்
காந்தத்தில்வாழ்கறடி காட்டானைமிருகங்களே
கன்னிபடும்துயரமெல்லாம் கண்டுயுரைப்பீரே.
மானினங்காள்மயிலினங்காள் வனத்திலுள்ளபக்ஷிகளா
மங்கைபடும்துயரமெல்லாம் யென்மன்னர்க்குரைப்பீரே
ஓரிசெந்நாய்க்கரைகளா ஓடிமேயும்நாரைகளா
உருமெனம்வாடுவதை யுகந்துவுரைப்பீரே
காரிருளில் பதுங்குகின்ற சர்ப்பங்களுஞ்சாதிகளோ
காரிழையாள்படும்துயரம் கண்டுவுரைப்பீரே.

பொது விருத்தம்.

சீதையழுதுபுலம்பக் கேட்டபோது
சிறகுடையசடாயுவுமே குறுக்கேவந்து

பாதகராவணனே யிதுதகவையல்ல
பாவையெனுஞ்சீதையை விடுவாயென்ன
நீதிகதைசொல்வந்த பக்ஷிதன்னை
கேருடனேயிருசிறகை வாளால்வெட்ட
மோதியடித்தடனே விழும்போதுசீதை
மொழியினான் தன்வினைக்குவுரையென்றுமே.

வசனம்.

இராவணன் ஜானகியம்மனை இரதத்தில்வைத்துக்கொண்டு
இலங்கைக்குப் போகும்போது [illegible] அறுகிறசத்தம் சடா
யுவ்கேட்டு [illegible] ராவணனை ருக்கேமறித்துக்கொண்டு அநேக
[illegible] சொல்லியும்கேளாமல் சடாயுவுடன் யுத்தஞ்செய்து
சடாயுவின் [illegible] இருசிறகையும் வாளினால்வெட்ட இருசிறகுமறு
ந்து சடாயுபூமியில்விழஜானகியம்மன் விசனப்படுகிறவிதங்காண்க.

சீதையம்மன்சொல் விருத்தம்.

சடாயுவுமேவெட்டுண்டு விழுந்தபோது
தன்னுடையஆபரணம் கழட்டிசீதை
[illegible]தனதுசேலை சுருட்டிமூட்டை
இட்டென்றுமேபோட்டுயெந்தன் ஆண்டவர்க்கு
அடையாளமுரையுமென்று மலையிருப்போர்க்
கரிக்கைசெய்துஅம்மனுமே அசந்துனிர்க்க
சடசடவென்னையிலங்கைநகர்க் குள்ளேயேகி
ஜானகியையசோகவனந் தன்னில்வைத்தான்.

வசனம்.

சடாயுவுபக்ஷி சிறகறுந்து விழுந்தவுடனே ஜானகியம்மன் தன்
ஆபரணமெல்லாங் கழட்டி தனது கச்சிற்சுருட்டி மூட்டையாகக்கட்
டி மலையில்வாசமாயிருப்போரிடத்தில் போட்டுவிட்டு எனது பதி
யை யென்னாண்டவர்க்குச் சொல்லுமென்று சொன்னவுடன் ஜானகி
யம்மனை ராவணன் அசோகவனம் கொண்டுபோய் சேர்த்தான்.

லக்ஷ்மணர்சொல் விருத்தம்.

சீதையுமசோகவனம் சென்றபின்பு
தேடியதோர்அண்ணனெதிர் வரவுங்கண்டு
சாதகமாய்யண்ணனிட பாதந்தன்னில்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு தம்பியனும்

யேதடா தம்பி ஜானகியைவிட்டு
இங்குவந்தகாரணமென் னியம்பாயென்ன
மாதுசொன்னமொழிபதனை யிளையோன்சொல்ல
மன்னவரும்மனங்கிலேசமுற்றுரைசெய்வாரே.

வசனம்.

லக்ஷ்மணர் அண்ணாவைத் தேடிக்கொண்டு போகையில் வெகுதூரத்தில் வருகின்ற தமையனைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்ட ... ல் ஸ்ரீராமர் லக்ஷ்மணரைப்பார்த்து சொல்லுகிற விருத்தம்.

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு

கன்னிசீதையருகில் உன்னைவிட்டுயானும் ...
கானகத்திலியானும் மானின்பின்தொடர்ந்துவந்தேன் ... தம்பி

லக்ஷ்மணர்சொல் தரு.

சொன்னபடியருகில் சொற்படிபிசகாமலே-அண்ணா-அந்த
சீதை கையுடனேயானும் பாகமுடனிருந்தேன்-அண்ணா

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு.

ஏதுகாரணத்தினால் இருந்தவிடத்தைவிட்டு-தம்பி-இந்த
இருண்டகானகந்தன்னில் என்னைத்தேடிவந்தாய்-தம்பி

லக்ஷ்மணர் சொல் தரு.

ஞுதுகாரமான்பின் போகத்தகாதென்றான்-அண்ணா-அந்த
சொல்லைத்தடுத்தாளே வில்லெடுத்துப்போனீர்-அண்ணா

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு.

... னதினாலென்று நீவந்தகாரணம்-தம்பி-ஒன்றும்
பேதமில்லாமலே நீயுரைப்பாயெந்தன்-தம்பி

லக்ஷ்மணர்சொல் தரு.

கானகத்திலென்பேர் கூறியசத்தமும்-அண்ணா-அந்த
கன்னிசெவியில் கேட்கவென்றேநினைத்தது-அண்ணா.

ஸ்ரீராமர் சொல் தரு.

உரைத்ததென்னவெனக்கு உண்மையதாகவே-தம்பி-நீ
யொருமனதாகவே குறைகளையாமலேதம்பி

லக்ஷ்மணர்சொல்-தரு.

காதிலக்கேட்டுத்து ... கரனகப்போனவர்-அண்ணா-யென்
காரணத்தாலென்பேர் காதில்கேட்குதென்றார்-அண்ணா

ஸ்ரீராமர்சொல்-தரு.

வுக்கிமாறுமென்னை வாதைப்படுத்தினதால்-தம்பி-நான்
வாட்டிமேனைக்கதினால் பூட்டியம்பையெய்தேன்

லக்ஷ்மணர்சொல்-தரு.

உந்தன்தமையனுக்கு வந்தயிட்ர்களேதோ-அண்ணா-நீ
போய்யாகிலும்பார்த்து பார்த்துவாருமென்றார்-அண்ணா

ஸ்ரீராமர்சொல்-தரு.

பெண்புத்தியாலுன்னை போவென்றுசொன்னாலும்-தம்பி-அந்த
பேச்சைக்கேட்டுநீயும்தம்பி வரலாகுமோ-தம்பி

லக்ஷ்மணர்சொல்-தரு.

... தமையனுக்குயிடர்-அண்ணா-நான்
... மெத்தவுரைத்தேனையான்-அண்ணா

ஸ்ரீராமர்சொல்-தரு.

... சொன்னவர்சீதை உன்னையென்றுசொன்னாள்-தம்பி-அந்த
... கேட்டுநீ கானகம்வந்தது-தம்பி

லக்ஷ்மணர்சொல்-தரு.

இரத்தவர்போருமோ யிருந்தவர்த்தாமென்று-அண்ணா-அதை
... குமனம் வருந்தவில்லையென்றார்-அண்ணா

ஸ்ரீராமர்சொல்-தரு.

... பாபமோசீதையிழந்துவிட்டோம்நாமும்-தம்பி-யிப்போ
ஏகியிருவருமே போய்ப்பார்ப்போம்வாராய்-தம்பி

ஸ்ரீராமர்சொல் கவி, விருத்தம்.

எப்படிலக்ஷ்மணாநாம் மிழந்தனம்சீதையன்னை
இப்போவாகிலும்போய்பார்ப்போம் யேகுமென்றுசொல்லி
சர்ப்பணையரியாமல்தான் தம்பியும்தானுமாக
கர்ப்பணைபடியேகாட்டில் கன்னியைதேடிவாரார்.

வசனம்.

வாரும் தம்பி லக்ஷ்மணா நான்சொன்ன உரிதிவசனங்களை மறந்துவிட்டுவந்தாய் இனிசீதையை காணப்போமோ ஆகிலும் பர்ணசாலையைப்போய்பார்ப்போம் வாரும்தம்பி லக்ஷ்மணா.

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு.

பர்ணசாலைநாம்போய் பார்ப்போம்
வாராய். தம்பிவாராய்

வர்ண்ணமான்பின்னுன் வந்தவழிக்கொன்றுந்தெரியேன்
வையதேகியாளிருக்கும் வளர்பன்னகையரியேன் சருள்
வருகிறவழியோ பிரிகிறதோயோ
ஒருவரைக்காணேன் கிரிதனில்வாசா.(பன்ன)

லக்ஷ்மணர்சொல் தரு.

இந்தவழியேவாரும் அண்ணா
யென தண்ணா
முந்தினான்வந்தவழி முன்னேதெரியுதுபார்
முருக்கன்வன்னிகமுகு இருக்கும்தடங்கள்சேர்ப்பாய் சருள்
முஷ்டசைக்கொடிசிரு குரிஞ்சாகொடிகளும்
எட்டிபாக்திடும் மெழில்பினாநேராக்கு.(இந்த)

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு.

நான்வந்தவழிகளுமே தம்பி
அடடா தம்பி
கானகந்தன்னில்முன்பின் காணுமல்மயக்குது
கன்னிசீதையைநினைக்க என்னெஞ்சமிளைக்குது சருள்
கங்குலில்வழிகளும் எங்குமேமோனுது
சங்கரன்செயலிது அங்குமெலிபுது. (நான்)

லக்ஷ்மணர் சொல் தரு.

நாமிருந்தவிடமிதோ அண்ணா
யென் அண்ணா
ராமதமன் றியென்பின் நடமோடந்துவாரும்
தடையொன்றுமில்லாமல் நாமிருக்குமிடம்சேரும் சருள்
சந்தனகுங்கும அகில்விருக்ஷங்களும்
பந்தமதா பன்னகையருகிலில்.(நாமிரு)

ஸ்ரீராமர்சொல் விருத்தம்.

கானகத்தில்வழிதெரியா தலைந்துவாடி
கன்னியெனும் வையதேகியிருந்தசாலை
போனவுடன் சீதைதனைக்காணுதாலே
புண்ணியரும்தம்பியை பார்த்தழுதுயேங்கி
மானினுல்மங்கையைநா மிழந்துவிட்டோம்
வல்லிதனையெவ்விதமாய் காண்போம்தம்பி
ஞானமுள்ளலக்ஷ்மணனே யென்றுகண்ணீர்
சொரிந்திட் டழுதுநொந்துபுலம்பினரே.

வசனம்.

தம்பி லக்ஷ்மணு இந்த கானகத்தில் வழிதெரியாமல் அலைந்து பர்ணசாலையைக்கண்டோம் அதிலிருந்த ஜானகியென்னுமாது யெவ்விதம்போனளோ பாவியாகிய மானினுலல்லவா சீதையைப்பிரிந்துவிட்டோம் யினியெவ்விதமாய் காண்போம் லக்ஷ்மணு

ஸ்ரீராமர்புலம்பல் தரு.

எங்கு தேடுவேன் காணகத்தில் யென்மதனிசீதையாளே
எங்கே தேடப்போறேன் யென்மதனிசீதையாளே
வர்ண்ணமானை தம்பிவந்து யென்மதனிசீதையாளே
வஞ்சியையுங்காணுமேதான் யென்மதனிசீதையாளே
தம்பியென்ற வார்த்தைதனை யென்மதனிசீதையாளே
தையலாளினைகாணுமேதான் யென்மதனிசீதையாளே
வெம்போனனினைந்து யென்மதனிசீதையாளே
வெகுந்தன் ஆசைமுந்தான் யென்மதனிசீதையாளே
என்னைகாண்கைதொட்டணையாய் யென்மதனிசீதையாளே
ஒருவனைப்பிரிந்திரியேன் யென்மதனிசீதையாளே
இன்னமயிலைந்துவுக்கு யென்மதனிசீதையாளே
இருவர்களைகொடுத்தாய் யென்மதனிசீதையாளே
பரிவினைக்கவுள்ளமே யென்மதனிசீதையாளே
பதறுதேதன் நிரோகமெல்லாம் யென்மதனிசீதையாளே
ஆவிபோகுமுன்னேயும் யென்மதனிசீதையாளே
அருகில்வந்துவார்த்தைசொல்வாய் யென்மதனிசீதையாளே

பொது விருத்தம்.

தயாமுடனிருக்குமந்த அண்ணனுக்கு
துணிவுசொல்லிதம்பியவ னாருஞ்செல்ல
செயமுடைய ரகுமருனைபெரியைப்பார்த்து
சிறகறுந்துகிடக்கும் சடாயுவையேகண்டு
நயமுடனே விளவபக்ஷி சீதைபோன
நடந்ததனையுரைத்துவை குந்தம்போக
பயமுடனே அதைதகனஞ்செய்தகர்மம்
கிரிகைகளை முடித்துதெற்கேபோகிறுரே

வசனம்.

தயாபரிபூரணமயனாகிய ரகுநாயகருக்குதம்பியாகிய லக்ஷ்மணர் இடம்சொல்லிக்கொண்டு இலதூரம்செல்லும்போது வழியில் ரக

உருவைமெரிமையைப்புரத்துக்கொண்டுபோக அந்தேசிராகருந்து விடைக்கும் சடாயுவையுங்கண்டுவினவ சடாயுவ் வாதைப்பட்டவர் சீதைபோனபோக்குகளை இராமலக்ஷ்மணருக்குச்சொல்லிவைகுந்தம்போனர் அவரையெடுத்து இராமலக்ஷ்மணர் தகனம்செய்து கருமகிரிகைகளைமுடித்து தெற்குமுகம்நோக்கி வருகிறவிதங்காண்க.

இதுவுமது.

வரும்வழியில்கவந்தனெனும்மரக்கன்றன்னை
யழைத்தனனும் சாபவிமோசனமுமாகி
திறமுடனேகந்திருவன் வேதன்சாபம்
தீர்த்தநுங்கள் தயவதினால் தானும்செல்வேன்
காணுடனே நீங்களுமே வாழ்வீரென்று
கண்டிப்பாய்சீதையிருப் பிடமுஞ்சொல்லி
காமுடனேதெற்குமுகம் நடப்பீராகில்
காணுவதுகிஷ்கிந்தை கருதிப்பாரீர்.

வசனம்.

இராமலக்ஷ்மணர்வருகிற வழியில் கவந்தனென்னுமரக்கனை சம்மாரஞ்செய்து அவனுக்கு பிரமதேவனால் நேரிட்ட சாபவிமோசனமாகி நான்கந்திருவன் உங்களிடதயவினாலே எனக்குசாபவிமோசனமாகிவிட்டது நீங்கள்வாழக்கடவது இத்தவழியாக தெற்குமுகம்நோக்கிபோனீர்களேயானால் கிஷ்கிந்தைபுரி பட்டணமிருக்கின்றது அந்தபட்டணம்போனால் சீதையிருக்குமிடம் அறியலாகுமென்று சொல்லிவிட்டுகந்திருவன் தனது இருப்பிடம்போய்சேர்ந்தான் அதற்குமேல் நடக்கிறவிதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

அவரிடவார்த்தைகேட்டு அயோத்திராமர்தம்பி
சவுரியசிரமஞ்சென்று சாதகமரிந்துமுத்தி
தவரிடாதவர்க்களித்துதயாபரா அவருமவிட்டு
கவசமாய்தெற்குநோக்கி காகுத்தர்வருகலுற்றார்.

வசனம்.

ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் கந்திருவன்வார்த்தையைக்கேட்டு வருகிறபோது சவுரிஆசிரமம்வந்துசேர்ந்து அவர்கிரகத்தில் போஜனஞ்செய்து சவுரிக்குமுத்தியளித்து மறுபடியும் தெற்குநோக்கி வருகிறவிதம் நடக்கிறவிதங்காண்க.

31

ஆஞ்சநேயர் வருகிற பொது-விருத்தம்.

பம்பைநதிக்கரையருகில் ராமமூர்த்தி
பரிவுடனேதம்பியரு மிருவராக
அம்புவியில்சீதைதம்மை பிரிவினாலே
ஆயாசமுடனடந்து யிருக்கும்போது
தெம்புடனேமகமேரு கிரியைவாசி
தென்கடலிலெறிந்தவிம் வாயுவுக்கும்
இன்னலின் அஞ்சனைக்கும்புதல்வனான
எழில்பெறும்தலைவனும சபைவந்தானே.

ஆஞ்சநேயர்சொல் தரு.

நானுமங்கனிதோ ...ரான்-அந்த
ராமர்லக்ஷ்மணரிருக்கும் ஆதர்க்குநோய் (நான)
சங்கரனருள்பெறும் பாலன்-கல்வி
...ர்க்குணவிவேகமுள்ள உகற்குணசீலன்
...ராக்ரமமிக்தோ ரணசூலன்
போரினில்லெதிர்த்தவரை வாரியமைரகாலன் (நான)

அஞ்சனைவயற்றில் கருதரித்தோன்-அந்த
ஆதித்தன்ரதமதனை அதம்செய்துபரித்தோன்
வஞ்சனைசெய்யரக்கரை முரித்தோன்
வாதியெதிர்த்தவர்தன் குலமதையருத்தோன் (நான)

அண்டரண்டவிஸ்வ ரூபங்கொள்ளும்
அன்பன்அப்பாசாமிகவியை மனங்களிக்கச்சொல்லும்
கண்டவைவதைத்தது மொழிதன்னும்-அந்த
காகுத்தரிருக்குமிடம்யேகி யெதிர்செல்லும் (நான)

ஸ்ரீராமர்சொல் விருத்தம்.

கண்ணுக்குள் மணிபோல்நீயும் கவசகுண்டலங்களோடும்
என்னிடயெதிரில்நிற்கும் யாரப்பாஉன்பேரென்ன
மன்னவா வாயுவுக்கு ஆஞ்சனாதேவியின்ற
விண்ணினில்லுமனென்பேர் விளம்பினேன்சருணமையா.

வசனம்.

கண்ணின்மணியைப்போல காதில்கவசகுண்டலமும் மகாவொ
...டு எதிரில்நிற்கும் நீ யார் உன்பேரென்ன நான் வாய்வு

பகவானுக்கு அஞ்சனாதேவியின் வயிற்றில் பிறந்தவன் என்பெயர் அனுமந்தன் தேவரீருடைய வரலாறு அடியேனுக்குத்தெரியவில்லை அதைவிஸ்தரிக்கச்சொல்லவேணுமையா சுவாமி? ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளுமப்பா அனுமந்தா.

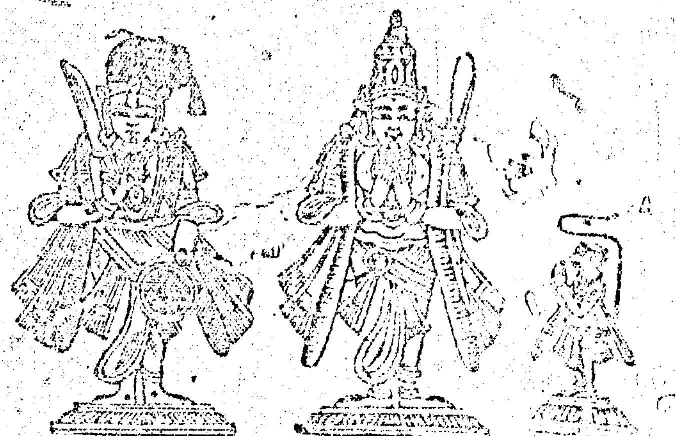

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு.

தினகரன்குலத்துதித்த தசரதமகாராஜன்
செழித்தரசாண்டதும் அயோத்தி
கனமுளபத்தினிமார் மூவரவருக்குண்டு
கௌசலைசுமித்திரை கைகேயி
பத்தினிமூவர்க்கும் பாலகரில்லாமலே
பாரதபாசெய்யும் காலையிலே
வெற்றியுடன்வசிஷ்டர் விளம்பும்படிக்கியாகம்
மேவுங்கலைக்கோட்டு முனியால்முடித்தயாக
முடித்தவுடன்அரிவையர் மூவருக்கும்
அன்புடன்புத்திரரும் நான்பிறந்தார்
சுமத்திரைகேகயி தம்பிபரதனென்னும்
தந்தைக்கியற்புத்திரர்கள் நாங்கள்நால்வர்
வேதமுதலாகமங்கள் வேண்டியபொருள்களையும்
விரும்பினார்வசிஷ்டருமே வெ[illegible]சாதுக்கு
சாதகமாயெங்களிட சம்பத்தும்அருளிவிட்டு
சந்தோஷமாயிருந்தார் யெங்கள்தந்தை[illegible]

32

தவமுனிவிஸ்வாமித்ரர் கலத்தைக்கெடுக்கவந்த
தாடகையரக்கியை நான்வதைத்தேன்
கவனமுடன்வழியில் கல்லுருவானபெண்ணை
கௌதமாசிரமத்தில் நான்விடுத்தேன்
மிதிலைபுரசனகன்வைத்த வில்லைமுறித்தாயுதனும்
மேவுமைதிலியைபரி மணம்புரிந்தேன்
எதிரில்பரசுராமன் வில்லையருளான்கையில்
சந்து அயோத்திமா நகரம்வந்தேன்
வந்தவுட[illegible]க்கு மகுடந்தரிக்கவெண்ணி
மூன்றில்சக்[illegible]தாசமாய் [illegible]தாலிருக்க
சாந்தன்சித்தன்னே பின்புபரதனுக்கு
இராவரச்சா முடிதரித்து
எனக்குப[illegible]காண்டு இருக்கும்படிவனத்தில்
எந்தன்சித்தன்னே வாக்கின்படிநானும்
மனக்குறையில்லாமலே மங்கைசீதையுந்தானும்
மன்னன்[illegible]மகன் கூடமூவருமே
கடக்கும்வழியில்குக பெருமானுடனேகம்
நான்செய்துவித்திர கூடப்போய்சேர்த்தேன்
அடக்கமுடன்யென்தந்தை அடைந்ததசேதிகேட்டு
அவர்க்குசெய்கிரிகைகள் நாங்கள்செய்து
வணங்கிதொழும்பரதன் மனதுகுறைகள்தீர
வருணவர்க்குசொல்லி தானனுப்பி
மனங்களொருமித்துமே வனத்தில்விராதனுக்கு
வைகுந்தமேகொடுத்து அப்பாலே
தபசிகள்வாழும்தண்டகாவனம் நாங்கள்சென்று
தவமுனியகஸ்தியரால் சடாயுவைக்கண்டோம்
கவசிகராலேவாய்த்த கன்னியுந்தம்பியுநான்
கண்டோம்பஞ்சவடியின் தீர்த்தமதை
பஞ்சவடியருகின் பன்னசாலையொன்றுசெய்து
பாங்குடன்மூவருமாய் வீற்றிருந்தோம்
அஞ்சாதபழிகாரியரக்கி சூர்ப்பநகையும்
அவள்வந்தேயெங்களையும் மணஞ்செய்யென்றுள்
சொன்[illegible]தம்பி குதிகையெடுத்தவளை
[illegible]சீதையும் மூக்கறுத்தார்
[illegible]னப்படியேயவன் சொன்னான்கரனுடனே

திரிசிரசேனாபதி நான்பாதைத்தேதன்
வதைத்தவுடனேயெக்முன் மாயமானென்றுவர
மானைப்பிடிக்கச்சொன்னாள் சீதையரும்
பதைத்துஅதன்பின்னே கபரிவளதம்பியெகர்பின்
பாரிசீதையைவிட்டு தேடிவந்தான்
தம்பிசீதையையீயும் தனித்துவிட்டுவந்திரோ
தையலேநாநிழந்தேசா மென்றும்சொல்லி
அன்புமுற்றிதுவரும் திரும்பியன்னசையைக்[illegible]
சீதைதனைக்காணமல் திகைத்[illegible]
திகைத்துயிருவருமே தவித்துயிருந்[illegible]
தெய்வம்போலும்மையும் நாம்கண்ணில்கண்டோம்
வதித்துக்கொள்வெங்கிட்ட வர்ந்தமானங்கவி[illegible]
வசித்திடும்புண்ணியரே வென்[illegible]

ஸ்ரீராமர்சொல் விருத்தம்.

அஞ்சனைபாலகாங்கள் ஆதியோடந்தமாக
வஞ்சனைபன்றியெங்கள் வரலாற்றைச்சொன்னேமப்பா
பஞ்சைபோல்கானகத்தில் பரிதேங்கியாயிருக்க
முன்செய்தபாபந்தானோ முடிந்திந்தவிதங்கசொன்னார்.

வசனம்

கேளும் அநுமந்தாவெங்கள் வரலாற்றை ஆதியோடந்தமாகச் சொன்னோம் நாங்கள் பஞ்சையைப்போலே இந்த கானகத்தில் மயங்கும் படியான விதி பூர்விகத்தில் செய்த வினைப்பயனோ அறிகிலோம் அநுமந்தா.

அநுமார் சொல் விருத்தம்.

அண்ணலேஐயாம்வேண்டாம் அடியேனின்விஸ்வரூபம்
கண்ணாலேபாருமென்று காருத்தனை திரில்காட்டி
ரண்ணமோட்டிருண்ணில் இருக்கும்சுக்ரீபன் தன்னை
மன்னவாவரவுசொல்லி வருகவென்றுரைசெய்தாரே.

ஆஞ்சனேயர் விஸ்வரூபந் தரு

அண்டபெண்டபிரமாண்டகோளமும் கெலிவிளங்குது
அநுமார்விஸ்வரூபம் கொண்டாரே. [illegible]

மண்டியிடுகுது காலகள்வெண்டுமே அநுமர்தருக்கு
வால்கள்வளர்ந்து வானிலுருகுதே
தேவலோகமும் முனிவர்மடங்களும் விஸ்வரூபத்தில்
திகைத்தமனமு முருகியந்தனரே
தாவிவளரும் வால்கள்தானுமே வானலோகத்
தருவைஜாடி ஓடியாடுதே
எதிரிலிருக்கும் மலைபுமரங்களும் தவிடுபொடியா
இடிந்துமுரிந்து சரிந்துசாயுதே
அதிரவேபூமி நடுநடுங்குதே பாதாளலோகம்
அதலவிதல சுதலமுருகுதே
நடுங்கியபந்து உருகுபனி[illegible] கைகளமர்த்தி
நேன்னமவசனம் சொல்[illegible]
அடல்நெடிகிரி ராமர்பதத்தையே மனதினுதிக்கும்
அப்பாசாமி கவியைப்பாடுதே தக்கினதனதனனம்

அநுமார் சொல் விருத்தம்

கண்ணனேபோற்றி கடவுளேபோற்றிமேக
வண்ணனேபோற்றியெந்தன் மலரடிபணிந்தேன்யானும்
குண்ணினில்வாசஞ்செய்யும் குண[illegible]சுக்ரீபன்தான்
மன்னவர்வர[illegible]கேட்டு வாகுடன்வருகுவாற்றார்.

பொது விருத்தம்

அநுமானும்சொன்னவார்த்தை அன்புடன்சிரசில்கொண்டு
மனமதுமகிழ்ந்து மாதவப்பயனோவென்று
கனமுளராமர்வாக்கு காதில்கேட்டிடவும்யானும்
வினையனென்தவமோவென்று மேவிசுக்ரீபன்வாரான்.

சுக்ரீபன் சொல் தரு

மதகெஜபலசுக்ரீபன்வாரான் அஷ்டதிசைகடுங்கிட
மதகெஜபலசுக்ரீபன்வாரான்

பல்முடனனுமாநசைழைத்திட பசுதாரமுடனே தான்செழித்திட
நிதமுமேசெய்யும்போரொழித்திட நீலமேகனைபித்தாபிழைத்திட
ஜாதியில்[illegible]மாகப்பிரந்துமே அரியமிருந்துமே
சர்க்[illegible]முன் விவேகம்சிறந்துமே
சேதவிதிதவ[illegible] திருந்துமே (மதகெஜ)

நிரந்தரமிகபெருமைபடைத்தவன் பக்தர்களையாள்கிற
சிந்தையமிழ்ந்து விளைத்துடுத்தவன்
சுதந்திரவானென மிசைவுடைத்தவன்
தன்னையருளியே யென்றுமடுத்தவன் (மகிமை)

ஆதிமுன்செய்தவமிதுதானோ அருள்மிகுத்திடும்
அன்பர்தெரிசனம் கண்டுபணிந்தேனோ
சோதிமயமான மாதவனையாளோர்
தோத்திரஞ்செய்திடும் மூர்த்தியைநான்கண்டேன் (மகிமை)

சுக்கிரீபன்சொல் விருத்தம்.

அருமறைதெரிந்தபெருந்தவர் பூசைபொருளேபோற்றி
வாமதகளிக்குஞ்செல்வ மறைதேடகாணுஞ்சோதி
கருதியேவந்தேன்யானும் கடைத்தேறும்பொருட்டாக
திருவடிதந்தாளீரும் தீவினையகற்றுவீரே

சுக்கிரீபன்சொல் தரு.

சருணைமையனே உபயபாதமே
தந்துகார்ப்பது உந்தன்பாதமேசருள்

கருணாகரனே உபயமானது
தமியேனுக்கருள் இருப்பதாருமே(சருண)

வேதம்தேடினும் காணுரும்பொருள்
மெய்யனேயெந்தன் அய்யனேநீர்த்தருள்(சருண)

பாதகஞ்செய்த பிழையிருக்கினும்
பரிகரித்துமே யென்னைக்காருமே(சருண)

சர்ப்பசயனனே அர்ப்பகாவனை
எப்படிதுதிப்பேன் யிப்புவிதனில்(சருண)

கர்ப்பகாலம்நான் முகனும்தேடியும்
காணுனைப்பொருள் யென்னையாண்டருள்(சருண)

தேவர்துதித்திடும் பாபநாசனே
தீவினையகற்றும் யானுனைத்துதிப்பேன் (சருண)

ஆலவுடனேயுன் னடிபணிந்திடும்
அப்பாசாமிதன் கவிபுகழ்ந்திடும்(சருண)

34

சுக்ரீபன் சொல் விருத்தம்.

சரணமேபுகுந்துசுக்ரீப னனுமானுடனே
இருவரும்ராமர்பாதம் இணையடிபணிந்துநின்று
பரிவுடனெங்கள்வாசம் பன்னிடுமனைக்குச்செல்வோம்
திருவருள்புரிந்துகாக்கும் தேவரீரெழுந்தருளீரே.

வசனம்.

சுக்ரீப னனுமார் இருவரும் ராமசுவாமியைப்பணிந்து தாங்கள் வாசஞ்செய்யுங் குன்னிர்க்கு அழைத்துவருகிறவிதங்காண்க.

சுக்ரீபன் அனுமார் சொல் தரு.

வாருங்கருணையனே விந்தைமிகுத்திடுமெந்தன் மலைக்குநீர்
வாருங்கருணையனே.

வந்திடுவீருஞ்சுவாமி காருமெங்களைநீரும்
கோருங்கொடிமுடிக்க நீருமருகிருக்க (வாரு)

நாங்கள்செய்திடும்பன்ன சாலைதனிலிருந்து
காட்டுமேகேளிக்கை யினைப்பற்றியேமிகப்பரிந்து (வாரு)

பூசையாகியகாங்கள் செய்திடும்பூசைகையில்
வஞ்சகமில்லாமல்நீரும் வந்திடஅருள்தாரும் (வாரு)

சஞ்சலம்நீக்கிடும் தயாபரவெங்களிடம்
அஞ்சலளித்திடுமென் னையாகிருபைதா (வாரு)

சுக்ரீபன்சொல் விருத்தம்.

அண்ணலேயெந்தன்வாழ்வே அடியோர்வடைத்துவைத்த
பன்னகசாலைதன்னிற் பரிவுடனிருந்துநீரும்
கண்ணனேயெந்தன்மீதில் கடாக்ஷம்வைத்தருளேசெய்து
வண்ணனேவீற்றிருப்பீர் மலரடிசரணம்தானே.

வசனம்.

கேளும் ரகுநந்தனா அடியேனால்செய்யப்பட்ட பன்னகசாலையில் தேவரீர் எழுந்தருளி அடியேனுடைய குறைகளைத்தீர்த்து ரக்ஷிக்கவேணுமையா சுவாமி.

சுக்ரீபன்சொல் விருத்தம்.

என்தமையன்வாலியுடன் பிறந்தயானும்
இருவருக்குமிருக்குமந்த பகையையாவும்
அன்புடனேயுந்தனிடம் சொன்னேனென்னை
ஆதரித்துகார்ப்பதுந்தன் கடமையாகும்

இன்பமுடனென்றமை குறைகள்தீர
எழுந்தருளிவந்ததுவும் யெனதுபாக்கியம்
தென்புடனே அடியேனை ரக்ஷித்தாளும்
தெசரதகுமாரனெனும் தேவர்கோவே.

வசனம்.

கேளும் ரகுநந்தனே யென்றனது தமையனாகிய வாலியுடன் நான்பிறந்தது எனக்கும் என்தமையனுக்கும் இருக்கப்பட்ட பிணாசல்லியத்தை தம்பனுடன்சொல்லிவிட்டேன் தேவரீர்காத்து ரக்ஷிப்பது உமது கடமையாகும் சுவாமி.

ஸ்ரீராமர்சொல் - விருத்தம்.

சுந்தரவர்ணமுள்ள சுக்ரீபா சொல்லக்கேளு
உந்தன் தமையன்வாலி ஓர்கணையாலேயெய்து
விந்தையிற்கிஷ்கிந்தைதன்னை விருடனுனக்குப்பட்டம்
அந்தமதாகக்கட்டி அரசாளசெய்விப்பேனே.

வசனம்.

கேளும் சுக்ரீபா உன்தமையனாகிய வாலியை ஒருபாணத்திலே யெய்து கிஷ்கிந்தையை உனக்குப்பட்டங்கட்டிவைக்கிறேன் நீ அஞ்ச வேண்டாம் சுக்ரீபா.

சுக்ரீபன்சொல் விருத்தம்.

ஐயனே யென்தனிட மனதுதன்னில்
ஆயாசமொன்றதனை அறையக்கேளு
மெய்யனே வாலியை நீ யெய்வீராகில்
வேழுமராமரத்தையும் நீ ரழித்துவிட்டு
மையலே துந்துபியின் வெறும்பக்காலால்
பரிவுடனே அசைத்துவிட்டாலெனதுசிந்தைஎம்
உய்யுமிகசந்தேக நிவர்த்தியாகும்
உத்தமனேயென்றவனு முரைசெய்தானே.

வசனம்.

கேளும் ரகுநந்தனே என்மனதில்சந்தேகமிருக்கின்றது அதுயாதெனில் இந்த மராமரம் ஏழையும் ஒருகணையாலேயெய்து இந்த துந்துபியென்னும் எலும்பையசைத்துவிடில் என்சந்தேகம் நிவர்த்தியாகும் சுவாமி ரகுநந்தனே.

36

ஸ்ரீராமர்சொல் - சிந்து
கொண்டிச்சிந்து.

சொன்னவுடன்யெழுந்திருந்தார் ராமருமே
சுருக்குடன்கோதண்டத்தை கையிலெடுத்தார்
வர்ணமாமேழுமுருக ஒருகணை
மாட்டியேகோதண்டத்தில் ஓட்டிவிட்டார்
துந்துபிராக்ஷதனெலும்பை கால்களால்
தூக்கியெறிந்தாரந்த பாக்யவானுமே
சுந்தரமாயிருந்தார் சுக்ரீபன்
[illegible]வாரங்கள் மெத்தப்புகழ்ந்தார்
எப்படியும்[illegible]வர்பாணம் வாலியையும்
தம்பியுடன்[illegible]கொன்றுமெனது செப்பிருந்தார்
ஒப்பமுடன்பன்னகையில் ராமருமே
உல்லாசமாகவவர் வீற்றிருந்தார்
தம்பியருகிலிருக்க ராமருமே
சம்பிரமுடன்பன்னகையில் தானுமிருந்தார்
நம்பினவர்க்கருள்புரியும் ராகவரும்
தெம்புடனேயலங்கார சாலையிருந்தார் தந்தி

பொது விருத்தம்.

அலங்காரசோலைதன்னில் அண்ணல்வீற்றிருக்கும்போது
கலங்காமல்சுக்ரீபன்தான் கன்னியாள்கழட்டியிட்ட
நலங்காமல்நகைகளெல்லாம் நாதன்முன்வைத்தபோது
சலங்கானதுயரமாகி சனிக்கென்னசெய்வேனென்றார்.

(வசனம்.) இராமர் லெக்ஷ்மணர் சுக்ரீபனால்செய்யப்பட்ட பன்னகசாலையில்வீற்றிருக்கும்போது சீதையினுடைய ஆபரணமூட்டைகளை இராமர்முன்பாக சுக்ரீபன்கொண்டுவந்து வைத்தவுடனே இராமர் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

ஸ்ரீராமர்சொல்-விருத்தம்.

நன்கையாள்கழட்டியிட்ட நகைமூட்டைதன்னைராமர்
செங்கையாலவிழ்த்துப்பார்க்க சீதையினுடையதென்று
கண்களில்ஒற்றிக்கொண்டு கடைக்கண்ணீர்சொரியவேதான்
மங்கையைநினைத்துமன்னன் மனதினில்துயரமானார்.

(வசனம்.) சீதை கழட்டிக்கொடுத்த ஆபரண முட்டையை அவிழ்த்து ப்பார்த்தவுடனே ஸ்ரீராமருக்கு மனம் தளர்ந்து கண்கலங்கி இல்லெ லம்வடிய மகாதுயரத்துடன் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

ஸ்ரீராமர் சொல் தரு ஐம்பை.

அரிவையே யுன் ஆபரணம்	அலங்கோலமா யிருக்க
அரும்பாவிக்கண்களினால்	பார்க்கவிதியாரோ
திருகுபில்லை தலைசாமன்	செங்கதிர்போல் பிரகாச
திக்கென்று வயிரிய	பார்க்கவென் விதியோ
கழுத்திலணியா பூஷணம்	கண்களினால் பார்த்தவென் தன்
புனைந்த வெந்தன் பிரியமுள்ள	பிராணப்பிரிய சதியே
மெய்யுடன்கால்விரலின்	விளங்குமங்கலகைகளை
கையிலே கொண்டுத்து	கலங்குகிறதுசதியோ

ஸ்ரீராமர் சொல் விருத்தம்.

ஆபரணந்தன்னையுமே பிரித்துப்பார்த்து
அரசர்ருடைகையில் தன்னை யென்றுபாப
சோபமதாயிருக்கும்போ தந்தவேளை
சுக்ரீபனெழுந்து வந்து ஜனிவுசொல்வான்
கோபமுள்ள யெழுபத்திரண்டு வெள்ளம்
கோடி துஷ்டர் வானரசேனைகளிருக்க
தாபமென்ன தங்களுக்கு சீதைதன்னை
இணைப்பொழுதில் தருவிப்பேன் தயைசெய்வீரே

(வசனம்.) சீதையினுடைய ஆபரணங்களையெல்லாம் பிரித்துப்பார்த்து துயரப்படும் ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து சுக்ரீபன் சொல்லுகிறான் கேளும் ராமரே நீரேன் துயரப்படுகிறீர் அடியேனிடத்தில் எழுபத்திரெண்டு வெள்ளம் வானரசேனையிருக்கிறது சீதையம்மனெங்கேயிருந்த போதிலும் யுத்தம்செய்து தருவிப்பேன் தேவரீர் துயரப்படவேண்டாம் சுவாமி ரகுநந்தனா.

ஸ்ரீராமர் சொல் விருத்தம்.

அல்லஸுக்ரீபா நீ நடக்கும்காரியத்தைசொல்லாய்
வெல்லவேவாலிதன்னை வேறொருவிதமுங்காணேன்
சொல்லியபடியே நீரும் சுவாமி நீர் தயவுசெய்தால்
அல்லலையொழித்து யானும் அடியனாய்பாரம் சேர்ப்பேன்.

வசனம்.

கேளும் சுக்ரீபா நீ இனிநடக்கும் காரியத்தைச்சொல்லும் அல்லது விசனப்படுகிறதில் வருகிற பிரயோஜனமென்ன கேளும் சுவாமி ரகுநந்தனா வாலியைக்கொன்று என்மனக்குறையை தீரும் சுவாமி.

ஸ்ரீராமர் சொல் விருத்தம்.

வாரும் சுக்ரீபா நீயும் வாலியினிடத்திற்சென்று
போர்செய்வோமென்று நீயும் புகன்றவன் தன்னையிப்போ
சமர்க்கழைத்துவந்து சமர்செய்வாயென்றுசொல்லி
சிகாரிக்கைபமீ பெருந்து செடிதனில்மறைந்திருந்தார்.

வசனம்.

கேளும் சுக்ரீபா வாலியினிடத்தில் சென்று யுத்தத்திற்கு பிரவேசி என்று சொல்லி ஸ்ரீராமர் குத்துச்செடி மறைவிலிருந்தார் அந்த சமயத்தில் வாலிவருகிற விதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

சுக்ரீபன்வந்து சேதிதூதரால் சொல்லக்கேட்டு
உக்ரமவாலிதானும் புகன்றுமே காதில்கேட்டு
திக்கெனவெழுந்து அஷ்ட திசைகளுங்கலங்கவேதான்
மிக்கவே கிஷ்கிந்தைவிட்டு விருதுடன்வருகிறான்.

வாலிவருகிற தரு

ஆக்ரவீரபராக்கிரம உக்ரனான	கிஷ்கிந்தையாளும்
அரசன்வானரவாலிவந்தானே	
பார்க்குமனிதர்கள்நடுங்கிடவே	ஆங்காரவீர
பாரில்ராக்ஷதர்	ஓடிஓடுங்கிடவே
தீர்க்கவானரப்படைநெருங்கிட தேவிமாரிடைமருங்கிட (ஆக்ர)	
மந்திரிவானரம் அருகில்சூழ்ந்திடவேபாரினில்திவ்விய	
வயிரசாப்பணி	மேலேவிளங்கிடவே
சந்திரன்போலொளி	முகமும்விளங்கிட
சாமரையிருபாலும்	அலங்கிட
விந்தைமாதர்கள்நாட்டிய	மாடிட
வீரசோகர	கோலமென்றிட (ஆக்ர)

அண்டராண்டசராசரங்களுமெங்கள்போர்பொசென்றுவ
ஆரும்வந்து வணங்கிடச்சென்றிடவே

ஆண்டானை கண்டுபணியவே
நாதர்கள்சேதி கொண்டுவருகவே
தண்டார்ஜெயப்பரி பெருகவே,
சாத்தும்கிஷ்கிந்தைநகரில் வருகவே (ஆக்ர)

வருதும்விசையில்நான் பார்த்திட்டேனே தெருக்கி
வந்தவானரப் பணிடகெருங்கிடவே
அரிகில்தாரக் வடிபங்கிற்றிட
அஷ்டடிக்குஞ்சரமும் வாடிவிழுந்திட
பெருகும்சேனைக்கு ...
பின்னுமுன்னுமா ... (ஆக்ர)

வாலி சொல் விருத்தம்.

சங்காரபோற்றிகங்கை சடையினில்தரித்தாய்போற்றி
அங்கையில்மழுமானேந்தும் ஆதிபராபராபோற்றி
மங்கைநாயகனேதேவா மலரடிபணிந்தேன்போற்றி
பெங்களின் ...கொண்ட ஈசனேபோற்றிபோற்றி.

சுக்ரீபன் சொல் தரு.

அரகராசிவனே நீரம்பலத்தாடியபரனே
புன்னருள்தாராய்
அடியார்மனத்தினில் குடியாயிருக்கும்பெம்மானே
அப்பனே கண்பாராய்
திரிபுரமெரித்திடும் நதிமதிதரித்திடும்
தேசிகனே சிவனே
திருமால்முனிவர்கள் தேடியுங்காணா
திரேகத்தை பூண்பவனே
அம்பலம்சார்புப மாதுடைபுலித்தோலணியும்
அப்பனே திருவுருவம்.
அம்மையப்பனுமாகியும் காணாதநடராஜன்
அடியேன் காணத்தகுமோ
வெம்பரசுடரேயென் திருவடிகண்பார்
பாவமொழித்திடுமையனே தாசன்மனமகிழ
...அய்யன் அப்பாசாமி
தேவாகிருபைபாரீர்

37

சுக்ரீபன் சொல் கந்தார்த்தம்.

இந்திரன்மகனே நீதான் யெந்தனைத்துன்பஞ்செய்தா
முந்திநீகெலித்தாயுந்தன் மூர்க்கம்நானறியவேனும்
பந்தமதாகயுந்தன் பலமுமென்பலமுங்காண
யெந்தன்தன் வாலிக்கட்டி

சுக்ரீபன் சொல் தரு.

இழுப்பேனுருகுத்தினால் ஒழிப்பேனுந்தன்பலத்தை
பழிப்பேனேநீயேழுவிழுந்தால் பழிப்பேன்
ஒழிப்பானுந்தனிட சேவகத்திராணியைகாண்
அழிப்பேனிக்கணமே அகன்றிடுமெமின்னட்டு (இழு)

வாலி சொல் கந்தார்த்தம்.

கிட்டவேவருவாயுந்தன் கொவத்தையறியவேண்டும்
மட்டிநீயெந்தனோடே மார்தட்டிசபதம்சொன்னாய்
எட்டப்போகாதேநில்லு எந்தன்கைகுத்தினாலே
விட்டேனுன்னுயிர்தப்பிப்போ.

வாலி சொல் தரு.

விழுவாயோரோடையா ஏழுவாயெந்தனையிப்போ
தொழுவாயிந்தக்குத்தினால் ஒழிவாய்பழிகாரப்பாவியுன்னை
பார்க்கயெனக்குநெஞ்சம் இழிவாகவே
உன்மேலிரக்கமில்லையே கொஞ்சம். (விழு)

சுக்ரீபன் சொல் விருத்தம்

கர்த்தனேயென்னையிந்தக் கசடனோடுத்தம்செய்ய
சத்தமேநீரொன்றுமல் தயாபராபார்த்திருந்தீர்
இத்தநாள்வரிந்திடாத இருந்தயென்தேகமிப்போ
பத்தியேனுருதையா பராபராயென்னசெய்வேன்.

(வ-ம்.) சுக்ரீபன் ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து அவர் திருவடியில்வணங்கி சுவாமி என்னை அந்த கண்டனாகியவாலியுடன் உத்தம் செய்யச்சொல்லிவிட்டு வேடிக்கை பார்த்திருக்குறீரோ எனது தேகவலியை யாருடன்சொல்வேன்சுவாமி.

ஸ்ரீராமர்சொல்விருத்தம்.

இரவினில்லாமர்தானிங்கள்யிருவரும் ரூபமொன்றாய்
வருவதைபார்த்தாலெந்தன் மனதுதானறியவில்லை
சுரவுடன்புஷ்பமாலைகண்டத்தில்தரித்தேயிப்போ
திருடனையின்னும்செய்திடும் சண்டையென்றார்.

(வ-ம்.) கேளும் சுக்ரீபா நீங்களிருவரும் ஒரு ரூபமாயிருப்பதால் பாணம் எடுக்க யென்மனம் துணியவில்லை இதோபுஷ்பமாலையை உன்னிடகண்டத்தில் தரித்தேன் இனி நீவாலியுடன்யுத்தம்செய்தால் ஒரேபாணத்தினால் வாலியை மாட்டிவிடுவேனடா சுக்ரீபா.

சுக்ரீபன்சொல் விருத்தம்.

வாலிநீசண்டைசெய்ய வலுவுமேயுனக்குண்டானால்
சாலவேயெழுந்துவாடா சபாசென்றயுன்னைமெச்சு
காலனைபோலேவந்தால் கைபலம்பார்க்கவேணும்
மூலையிலிருக்கொணாதே முன்வந்துசண்டைசெய்வாய்

(வசனம்.) சுக்ரீபன் வாலியிடத்திற்குச்சென்று அடாவாலி சண்டைக்குவாவென்று அழைக்க வாலிசொல்லுகிறவிதங்காண்க.

வாலிசொல் விருத்தம்.

என்னசொன்னாய்பயலேநீ யென்றுவாலி
இருகரமும்யோங்கியவன் மேலேதாவி
முன்விட்டகுத்துனக்கு போதாதோ
முடுகிவந்தாயெந்தனுடன் சண்டைசெய்ய
இன்னபத்தில்முனையான வதைத்துஆவி
எமனுலகமனுப்புவது நிஜமென்றெண்ணி
மன்னவனும்வரும்போது மனவியான
மங்கைதாரகையெனும்பெண் வருகின்றாளே.

(வசனம்.) அடா சுக்ரீபா என்னசொன்னாய் முன்னேவிட்ட குத்து உனக்குப்போதாதா இப்பசண்டைக்குவந்தா என்று கோபம்பிறந்து வாலியானவன் தன் இரண்டு கைகளினாலே யோங்கியடிக்கும்படியாக சுக்ரீபன்மேல் பாயும்போது வாலியிட மனவியாகிய தாரைகை யென்பவள் சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

கடல்தனிலமிர்தம்தேவர் கடைந்திடும்போதில்வந்த
வடிவுளதாரையென்பவள் வாலியின்அருகில்செல்ல
இடையினில்சரிகைச்சேலை இலங்குமாபரணமின்ன
நடையழகுடையதாரை நங்கையும்வருகின்றாளே.

தாரை வருகிற தரு.

நாடிகிஷ்க்கிந்தையினில் தேடிவாலியைக்காண
நங்கைதாரகையும்வாராள் சிங்காரமாக (நா)

ஆடும்பதுமைபோல் ஆரந்தரிகையின்ன
அரையில்தட்டியாணமுல வெகுவாயொளிகள் தான்வ-தருள்
அங்கையில்தொடியும் கணையாழிய
மங்கையிருபுரம் சந்தீதம்பாட (நாடி)

அன்னநடையாள்மாது அரிகில்சேடியர்சூழ
ஆலிலைப்போல்வயரும் கோவைக்கனியழகும்-தருள்
அந்தரமோமுகம் சுந்தரமோகனை
சந்திரமோதன மந்திரகிரியோ (நாடி)

செல்போல்விழியுடையாள் செல்வதாமோதர
செங்கதிர்போலொளிகள் லெங்கும்பிரகாசிக்கவும்-தருள்
சேயிழைபாளிதம் வாரிதமோகனி
தேய்பிறையோவினி நாயகியார்முகம் (நாடி)

வள்ளிக்கொடியிடையாள் மங்கையிவளழகு
மாதிரேசனுக்குநாவு போதாதினி-தருள்
வளிமதிபோலழகும் யெனும்ரதியோபவம்
விரும்சரியாகவே ரஞ்சிதமுடையவள் (நாடி)

தாரைசொல் விருத்தம்.

என்னிடபிராணநாதா யான்சொல்லும்மொழியைக்கேளும்
முன்னமேயுன்னால்பட்டமூதுகடி யாருமுன்னே
உன்னைவந்தழைக்கும்போது யோசிக்கவேண்டுமேதன்
மன்னவாயாசேசொழுவே மனதினிலிருக்குமோ

(வ-ம்) கேளும் பிராணநாயகா நேத்தியதினம் உம்மாலடிப்பட்ட பச்சபுதிரம் காயாமுன்னமேவந்து சண்டைக்கழைக்கிறதையோசிக்கவேண்டும் சுவாமி.

வாலிசொல் தரு

யோஜனைகள்செய்ய நேதுக்கடி பெண்ணே
புரைக்குரைய்யென்னுடன் வாதுக்கடி (யோஜ)

தாரைசொல்-தரு.

வாதுகளாவதுயேதையா அவர்
மனத்தினில்நினைத்தது சூதையா (வாது)

வாலிசொல்-தரு.

சூதுக்காரப்பயலென்செய்வான் யெந்தன்
தூதுக்கவன்பாா உய்குவான்

தாரைசொல்-தரு.

தூசென்று நினையாதே மன்னவா
ஸ்ரீராமரென்றவரை யென்னுவாய்

வாலிசொல்-தரு.

ராமனென்றால் எனக்கென்னபோ ஒரு
நாழிகைதன்னிலே வின்னமே

தாரைசொல்-தரு.

பின்னஞ்செய்வேனென்று சொல்றாய்-அந்த
வீரனையுமே வெல்லுவாய்

வாலிசொல்-தரு.

வீராமன்சுக்ரீவன்றன்னை இந்த
விண்ணில்மடிப்பேனென் சிந்தனை

தாரைசொல்-தரு.

மடிப்பேனென்று சும்மா வீரமா-உந்தன்
மனதில் சற்றுலேசி-நீரே

தாரைசொல்-விருத்தம்.

ராவணசம்மாரஞ்செய்ய ராமராய்பிறந்துவந்து
மேவுசுக்ரீபரோடே வீறும்கூடியொன்றாய்
பாவியுன்னுயிரைவாங்க பார்த்துமேயிருக்கின்றார்கள்
ஆவிபோமுன்னேநீதான் அறிந்துக்கொள் அரசர்கோவே.

(வசனம்.) கேளும்பிராணநாயகா இராவணசம்மாரம்செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீராமரானவர் சுக்ரீபனுக்கு அனுகூலமாக வந்திருப்பதையும்யோசிக்க உமக்கு ஆபத்துவருமென்று உரைக்கின்றேன் சுவாமி.

வாலிசொல் விருத்தம்.

சின்னபுத்தியெந்தனுடன் சொல்லவந்த
செயிழையேயெந்தனிட வார்த்தைகேளும்
என்னுடையவால்மயிரில் தொங்கிக்கொண்டு
இருந்தவரக்கனைஜெயிக்க வென்னாலாகாதோ
பின்னுமந்தசுக்ரீபன் அல்பன்தன்னை
பிரபலனென்றுயெண்ணி யிருந்திட்டாரோ
உன்னையுமவர்களையும் யென்கைவாளினாலே
ஒழித்துயெந்தன்பகைமுடிப்பேன் ஓடிப்போவாய்.

(வசனம்.) கேளும் பிராணநாயகி இராவணசம்மார நிமித்தியம் ஸ்ரீராமரானவர் சுக்ரீபனைகூட்டி என்னைகொல்லவந்திருக்கிறாரென்று சிரியவசனஞ்சொல்லவந்திருக்குறாய் என்வால்மயிரில் தொங்கிவந்திருந்த இராவணனை என்னைக்கொண்டு ஜெயிக்கலாகாதா உன்னையுமவனையும்கொன்று என்பகைகளை முடிப்பேன் அப்புறம் நடவடி பெண்ணே.

வாலிசொல் தரு.

வாடாசுக்ரீபா உன்னையுமென்கை
வாளெடுத்தழைக்குதுபார்
யேடாகுட்டங்கள்பேசுறாய் முன்பட்ட
இளைப்புகளாராய்முன்னே.

சுக்ரீபன்சொல்-தரு.

ஊடாஉன்னுடலுனைமணப் நானிப்போவரிகிறேன்
ஓடாதேயெதிரில்நில்லடா உன்னையொருத்தில்வதைப்பேன்-சுரு
ஓங்கியேசுருகுது பாருடன்கைகால்
தாக்கவும்வசமோ நீங்கியேபோடா (மூடா)

வாலிசொல்-தரு.

சூரனைகவருராயே உன்மேல்
அடிக்குமெந்தன்னுடையதோளும்
மளமளென்றே னொறிந்துபோகுது
யாரும்தலைமார்பும் காங்களுமே

சுக்ரீபன்சொல்-தரு.

தனிதனியாபுலம்பிந்துபார் இரேகங்கள்விருந்து
இளையமலேயெதிரில்நில்லடா உன்னையிருபிளவாக்குவேன்-சுருள்
டாணுனுன்மே குறுதகளாலுன்னையும்
காதகமாகவே வாதனைசெய்வேன் (தனி)

பொது விருத்தம்.

வாலிசுக்ரீப ரிருவோருமாக
வலுவுடனேசண்டைசெய்யும்போதிலந்த
கோலமுடன்செடிமரவி லிருந்தாராமர்
கோதண்டத்திலையிருந்த பாணந்தன்னை
பலமுடனேவிட்டிடவும் பாணந்தானும்
பயந்துமேமார்புருக பிடித்தவாலி
உலகளந்தோன்முத்திரையை தெரிந்துஆப்பில்
முடிநடுங்கி மனம்ஒடுங்கி மூர்ச்சையானான்

(வ-ம்.) வாலி சுக்ரீபனுடன் யுத்தஞ்செய்யுந்தருணத்தில் ஸ்ரீராமர் ருக்ஷசெடிமறைவிலிருந்து தனதுகோதண்டத்திலிருந்த பாணத்தை ஆகர்ஷணம்பண்ணித்தம்பிரஷ்த்துவிட பாணமானது வாலியின்மார்பில்தைத்து உருவும்போது வாலியானவன் பாணத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு பாணத்திலிருக்கும் முத்திரையைப்பார்த்து மூர்ச்சையடைந்தான்.

சுக்ரீபன்சொல் விருத்தம்.

வாலிமூர்ச்சையாகிமண்ணினில் விழுந்தபோது
சாலவேசுக்ரீபன்கண்ணில் தண்ணீர்பெருகியோட
ஓலமிட்டலறியென்னை ஒண்டியாய்விட்டுஅந்த
கோலத்தைபார்க்கபிரமன் குறித்ததாமிதுவேதானோ.

சுக்ரீபன்சொல் தரு.

அய்யய்யோஅண்ணனே   யேகதன்
அருமைப்பிரவியே   அய்யய்
வெய்யினிலம்புருதி   மேனிக்கிடவிதித்தானோ
வெய்யவன்போ   லொளிமுகமும்-உன்
மேனி   திருவழகும்
அய்யமிளமலே   புழுதியில்விழுந்திட
அங்கமெலிகுரேன்   அய்யய்
இக்கிக்கைதமானகரம்   அண்ணா
மிக்கவராஜெய்து
தக்கவைர்வாசமும்   மஞ்சம்வைதுபோய்
தரையில்படுத்தாயே   அய்யய்
சக்காம்சென்றதுவும்   அண்ணா
தயிரியம்போனதுவும்
மக்கிமனமும்பீர்   மண்வெளியில்புரண்டிட
ஜூபன்பெழிதினதோ   அய்யய்
பிரகதிருவழகும்   அண்ணா
செவ்விளநீருபோல்
உருத்தெபெற்றவுடல்   மெழுகாகவே
சோம்பினக்கென்னசெய்வேன்   அய்யய்
மருவும்திருக்கழுத்தும்   அண்ணா
உத்தன்மார்பின்வடிவழகும்
சுழிகெயபுழுதியில்   கண்டோர்கள்பார்க்க
கர்த்தன்விதித்தானோ   அய்யய்

இளமைவாழைதண்டுபோல   அண்ணா
இரண்டுதொடையழகும்
களேபட்டபூமியில்   கதறிவிழுந்திட
கண்செய்ததினையோ   அய்யய்
அளவில்லாயின்பமும்   அண்ணா
அழிந்தாயிக்குகெதியாழ்
விண்ணுயிர்க்கீரில்லா   ஜலைதம்பியதுபோலே
எழுதிவாவிட்டானோ   அய்யய்

அங்குதன்சொல் விருத்தம்.

அய்யனேயென்னைதந்தை அருதியைப்போலேயென்னை
பையவேவிடுத்துநீயும் படுத்தெனன்புழுதியில்மேல்
கையினில்லைத்துயென்னை கனியமுகருந்தசெய்திர்
செய்யனேயுமதுவார்த்தை இருவனொளைப்போகேழ்ப்பேன்.

அங்குதன்புலம்பல் தரு.

வானரக்குலத்துதித்து   புனவாய்கீர்வரம்பெற்ற
ஒழிந்தராசாண்டிருந்தி   மைந்தாவே
கணமுள்ளசேனைகளும்   காவலருகிருக்க
கடனைகராண்டுவந்தீ   மையாவே
எழுபத்திரெண்டுவெள்ளம் பெரிதுள்ளசேனைக்கெல்லாம்
எதுமானைப்பேயிருந்தி   மையாவே
பழுதுவராக்காலமோ   பஞ்சமடங்கியேநீ
படுத்தீர்புழுதியில்   அய்யாவே
ஆரைஅழைத்திடுவேன்   அய்யாவென்றோதவும்
அரியாசிருவநாச்சே   அய்யாவே
உனைவளர்த்திட்டதும்   ஒக்கத்துணையாருமோ
ஒருத்தனாய்தவிக்குறேன்   அய்யாவே
ஏனென்றுகேட்கவியோ   யென்தாயாக்காதுமாக
எங்கித்தவிக்குறோம்   அய்யாவே
நாலென்னாமினைக்கவே   தெய்வமொன்அமினைத்தது
நான்செய்தபாக்கியமோ   அய்யாவே

அனுமார்சொல் விருத்தம்

மைந்தனுமழுதிரக்க மாருதிவிழுந்திருந்து
வந்துமேயரிகின்றின்று வலங்கோலந்தன்னைப்பார்த்து
எந்தனைவிடுத்துநீரும் இருக்கவுங்கலைதானோ
சிந்தையொந்தனுமான்தானும் தேம்பியேபுலம்பலுற்றார்.

(வசனம்.) இருவருகிய அங்கதன் அழுதபிரக்கையில் மாருதியாகிய அனுமார் மூர்ச்சையடைந்திருக்கின்ற வாலியினருகில்வந்து அவரிருக்கப்பட்ட அலங்கோலத்தைப்பார்த்து என்ன சொல்லுகிறார்.

அனுமார் புலம்பல். தரு.

என்னநான்செய்யப்போறேன் என்னரசே
என்னைவிட்டுநீர்பிரிந்தீர் என்னரசே
மன்னவாவுன்முகமும் என்னரசே
வாடிவதங்கரியேன் என்னரசே
உந்தன்பலமுமெங்கே என்னரசே
உந்தனிருகைகுத்துமெங்கே என்னரசே
இந்தவிதிக்கே நீரும் என்னரசே
எதிரேயுத்தஞ்செய்தா என்னரசே
தம்பியுமேமைந்தரும என்னரசே
தரையில்படுத்துவிட்டீர் என்னரசே
வெம்புதேயெந்தனுடல் என்னரசே
வெந்துதணலாருதே என்னரசே
ஆருடனேவார்த்தைபாட என்னரசே
ஆத்துவேனென்குறைகளை என்னரசே
பெருமொழியவென்று என்னரசே
பிரிந்தானேபிரம்மதேவன் என்னரசே.

தாரைசொல் விருத்தம்.

மாருதிபுலம்பும்போது மங்கைதாரையென்பாளும்
ஆரும்பலகைகள்சோர ஆயென்பிராணநாதாநீரும்
தார்குழலடியாள்வார்த்தை தடுத்துநீர்வந்தயிந்த
கோலமோசெய்திரிந்தகொடுமைக்குயென்னசெய்வேன்.

(வசனம்.) மாருதியாகிய அனுமார் புலம்பும்போது தாரை என்பவள் புருஷனிறந்தவிடம் சென்று ஆ பிராணநாதா எனது வார்த்தையைத் தடுத்துவந்து இந்தகோலம் செய்வதற்கென்னசெய்வேன் பிராணநாதா.

தாரை புலம்பல் தரு.

இந்தவிதிக்கோ எந்தன்சொல்லைநீர்தப்பி
இகழ்ந்துவிட்டுமே பிராணேசா
விழுந்தாயேமண்ணினில் உந்தன்மைந்தனும்நானும்
உருகிவாடவும் மனமதுநோகவும் (இந்த)

உம்பிடபலமும் ஒளியுஞ்சந்தமும்
ஒழிந்துவிட்டதோ இழந்தோம்நாங்களும் (இந்த)
மன்னவாவென்னை மணம்செய்தனுள்முதல்
மறந்ததில்லையென்னை பிரிந்ததில்லைநீர் (இந்த)
நங்கையென்னிட அங்கம்பதருதே
நாதாவென்செய்வேன் யென்மீதில்வஞ்சமோ (இந்த)
மங்கைநாதமுடந்தன் மனதுகலங்கலியோ
வாதுசெய்வதுநான் நீதியோவுமக்கு (இந்த)
அஞ்சலென்றுமேநான் அரிகிலிருந்துநீர்
அரும்வார்த்தைகள் நீருரைசெய்வீர் (இந்த)
வஞ்சிநானுமே வந்துநிற்பதும்
வார்த்தைசொல்லாமல் பார்த்திருப்பதும் (இந்த)

பொது விருத்தம்.

சுக்ரீபன் அங்கதனும் அனுமார்தாரை
துயரமுடனழுதருகில் நிற்கும்போது
மெய்யமுனாராமரம்பு பட்டவாலி
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து எதிரில்நிற்கும்
சக்ரகரகோதண்ட பாணியான
தாசரதிதிருமுகத்தை யாநோக்கி
உக்ரமுடன்மனதுநொந்து கோபமாகி
உரைகின்றானவனுமுரையுரைகின்றானே.

(வசனம்.) சுக்ரீபன் அங்கதன் அனுமார்தாரை இவர்களழுதுக் கொண்டிருக்க ஸ்ரீராமபாணத்தினால் மூர்ச்சையடைந்திருந்த வாலிமூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்து எதிரில் நிற்கும் தாசரதி முகத்தைப் பார்த்து என்னசொல்லுகிறான்

தாழிசை.

ஆதித்தன்குலத்தில்வந்த அரசனாகியிருந்துமே
அருமைமீன்றபோகவே உன்அன்புபெருமைபோச்சுதே
சோதிசாந்தமும்குணமும் ஜீவகாருண்யங்களும்
சொல்லும்பொறியும்தர்ம நற்குணமும்போச்சுதே
நீதிமனுவிக்கியானம் நெறியுடையசாஸ்த்திரம்
நிந்தையாகபாவபழிக்கஞ்சாதென்றுமறந்தையோ
நாதனேஉன்னாலில் குற்றமொன்செய்யாதிருக்கவும்
நாடியெந்தன்குற்றங்கண்டு நீருமிப்படிசெய்தீர்.

(வசனம்.) ஆ! ஆ! இது என்ன ஆச்சரியம் சூரியவம்சத்திற்பிறந்த ராஜனாகிய உனக்கு இந்தப்பாவமிட்டதே உன்னுடைய பொறுமையும்சாந்தமும்புகழும் விவேகமும்பாக்கியமும் தருமமும்நற்குணமும் கூடப்போய்விட்டதோ மறைவில்நின்று ஆகிய நீதிசாஸ்திரங்களை மறந்தையோ பாவபழிக்கஞ்சாமல் இதன்று மறந்தாயோ உன்னையுமில்லா ஒரு குற்றமும் செய்யாதிருக்க என்னகுற்றத்துக்கென்று இப்படி செய்தாய் ராமா.

வாலிசொல் தாழிசை.

நல்லநுந்தனிட முனிவியானவனைராவணதன் வந்தெடுத்திட
நாடிமலையில்வாழு குரங்கைகொல்லப்பிடவும்
நனிறுவேதமுறை செப்புதோ
சொல்லுமிரவிகுலம் நீர்பிறந்துப்பழி
சுமந்துபாபமுறை நீர்த்தயோ
தேர்ந்தெனக்குப்பயந் தோடியொளித்திடும்
சுக்ரீபன்வசனங்கேட்டுநீர்
வெல்லும்பாரியோசனை செய்யாமலே
விண்காரியமும் நீர்சாதிக்க
விருதாவில் அணியாத காரியந்நீரும்
செய்துகொண்டியே ராயனே
அல்லுமர்த்தனிட தேவியைக் கொண்டுபோம்
அரக்கனானவனை ஜெயிக்கவே
ஆமோராணுமொருவசனமுரைக்க என்வால்மயிரவனை
லங்கையோ டெடுக்குமே.

(வசனம்.) ஒருராக்ஷதன் உன்மனைவியை எடுத்துப் போயிருக்க மலையில் வாசமாயிருக்கும் குரங்காகிய என்னைக் கொல்லும்படி வேதமுறை இந்நின்றதா? சூரியவம்சத்தில் நீர்பிள்ளையாய் பிறந்து பழிபாபத்தையும் விளைத்துவைத்தாயே அப்பா ராமா எனக்குப்பயந்து ஒளித்திருந்த பந்தமாகிய சுக்ரீபன் வார்த்தையைக்கேட்டு பாரியோசனை செய்யாமல் அணியாதகாரியம் செய்தாய் உமது பத்தினியை எடுத்துப் போன ராவணனை வெல்ல வேண்டுமென்று ஒருவார்த்தைசொன்னால் என்னுடைய வால்மயிர் அவனையும் அவனுடைய லங்கையையும் கொண்டுவந்து சேர்க்குமே ராமா.

வாலிசொல் தாழிசை

ஆகிலும்மென்தாயாரான சீதாபிராட்டியாரையும்
அடியன்தோள்கள்கொண்டுவந்து திருவடிகளில்சேர்க்குமே
ஏகியென்னைவஞ்சித்தீர் இருந்துமறைவில்கணைவிட
எந்தஆசானுந்தனக்கு யிந்தவிதிகளியம்பினார்
பாகமுடனேயென்னைவிதியில் பாணமேயெய்மேல்விட்டீர்
பராக்கிரமமேனயுமக்கு காலத்தக்கபுத்தியோ
வேகமுடனேவெருத்துப்பேசும் வாலிதன்னைநோக்கியே
இளையோரானலஷ்மணரும் மொழியுரைக்கின்றாரே.

(வசனம்.) ஆகிலும் சீதாபிராட்டியார் வரவேணுமானால் எனது தோள்கொண்டுவந்து உமது திருவடியிற்சேர்க்குமே அப்படி இருக்க என்னைவஞ்சித்து மறைவிலிருந்துகணைவிடும்படி உனக்கு எந்த ஆசான் சொல்லிக்கொடுத்தார் என்ன விதியைக்கொண்டு யெய்தாய் காலத்துக்குத்தக்கபுத்தி ஏனிட்டதோவென்று வெருத்துப்பேசும் வாலியைப்பார்த்து லஷ்மணர் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

லஷ்மணர் சொல் தாழிசை.

தம்பிபெண்ணினத்தன் பெண்ணென்று நீ
தவவியென்னி பாராமல் நீ
சேர்துமேயபகரித்த உன்னையே
சார்ந்துகொல்வது தருமமே
அம்புவெதிரில் விடுத்துயெய்தல்
மாதலாவதர்க்கெங்கே நீவந்திடில்
மளித்தசொர்க்கரும் தப்பிப்போம்
தென்பதாகவே மரத்துத்தனை
ஜெயிக்கவேணுமென் றைக்கரும்
செய்தகாரிய மதர்க்குமேலினி
செப்பும்வகைகளையும் யாதுமோ
வம்புசொல் மரியாதையல்லது
மார்க்கமாகவே இருப்பது
மானிலந்தனில் விவேகிகட்குநிரை
வாகுமென்றிளையோர் முறைசெய்தார்.

(வசனம்.) அப்பா வாலிதம்பிப்பெண் தன்பெண்ணென்றறியாமல் அபகரித்தவுன்னை கொல்லாமல் விட்டால் தருமத்திற்குநேராகுமென்றும் எதிரில் நின்று அடித்தால் நீயிரங்கிவருவ(ா)யாகில்

சுக்ரீபனுக்குக்கொடுத்தபட்டம் சொல் தப்பிப்போமென்றும் மறை ந்திருக்கலாமோ அப்பாவாலி.

வாலிசொல் தாழிசை.

கானகத்தில்வாசம்செய்யும் கடினமிருகம்நானுமே
கண்டிருக்குமெங்கள்ஜாதி குரங்குஜாதியர்கையால்
மீனமானமெங்களுக்கு இழிவுமுறைக்ள் தானுமோ
எல்லாந்தெரிந்தநீங்கள் செய்ததின்பதருமமுறையோ
நாலுமுங்கள்பெதிரில்நின்று நாடிசருணம்புகுந்திட
நல்லவாக்குதாலாகாதென் ரவிகுலத்துமுறைமையோ.
ஆனதினாலெங்கள்குற்றம் அரசன்பரதன்கண்டிக்க
அவரிருக்கநீங்களார் அரசுமுங்களுக்குளோர்.

(வசனம்.) கேளுமப்பா லக்ஷ்மணா கானகத்தில் வாசம் செய்யப்பட்டது மிருகம் அதிலும் குரங்குஜாதி இவைகளுக்கு முறையுண்டோ நீங்கள்செய்தது தருமத்தின் முறைகண்டுசெய்தீரோ எதிரில் உங்களைநோக்கி சரணம் புகுந்தால் அனுக்கிரகம் செய்யக்கூடாதென்பது சூரியகுலத்து முறையோ ஆகிலும் பரதமகாராஜன் தண்டிக்கவேண்டுமேயொழிய நீங்களார் சன்னாசியுங்களுக்கு பாணமேது வில்லேது அரசின்முறைமையைச்சார்ந்த சொல்லேது லக்ஷ்மணா.

ஸ்ரீராமர் சொல் தாழிசை.

எப்பவாகிலுமெனக்குமோர் ஏதொருபாதையுமில்லையான்
ஏதோசொல்லுவார்வார்த்தைகேட்டுமேபிறந்தசிறைவின்வருமையால்
அப்படியேமற்றொருவருக்குமே யாருந்துன்பங்களென்றுமே
அம்பையானுமேவிட்டுவிட்டனே மிஞ்சிபோனதர்க்கென்செய்வோம்
இப்போநான்விடுத்தம்பைவாங்கியே யானுமுன்னுயிர்பிழைத்துமே
இருக்கச்செய்குவேன்உனக்குமனதினில் ஒப்பமாகவேஉனதுதம்பியும்
ஒருமையாகவேவாழ்காலமும் நீங்களிருவருமொத்துவாழவே [னே.
உண்மையாய்சொன்னேன்மர்ம்மமொன்றில்லை உத்தப்பாருநீவாலியப

(வசனம்.) கேளுமப்பா வாலி உனக்கும் நமக்கும் யாதொருபகையுமில்லை நான் செழிப்பார் பேச்சைக்கேட்டு மனவியை பிரிந்தவிசனத்தால் மற்றொருவனுக்கும் இப்படிதானே துன்பமிருக்கும் என்று பாணப்பிரயோகம் செய்துவிட்டேன் மிஞ்சிபோனகாரியம் இப்பவும் நான்விட்டபாணத்தை வரவழைத்து உன்னையுப்பிராணனுடன் பிழைக்கச்செய்குவேன் உன்மனோபாவம் தெரியவந்தது உன்தம்பியும் நீங்களும் சமாதானமாயிருங்கோ வென்று சொல்ல.

வாலிசொல் விருத்தம்.

வானராஜாதியில்பிறந்து காயம்பட்டால்
வரக்கூடாதல்லதுமே வந்துதானால்
உள்ளமுடனுயிரிருந்து வாழ்வாகாது
உத்தமரோஅசுரர்குலம் வேரறுக்கும்
நின்தயாபரனேஉன் பாணம்என்மேல்
தீண்டிடவும்கோடிதபம் செய்திட்டாலும்
காண்முடன்கிடைப்பதரிதின்னும்நரிநாய்
கடவுளேநான்செய்தகுற்றம் பொறுத்தாட்கொள்வீர்.

(வசனம்.) வானராஜாதியில் பிறந்து காயம்படக்கூடாது அல்லது காயம்பட்டால் உயிருடனிருந்து வாழக்கூடாது திருமூர்த்தியாகிய தேவரீரவதரித்து அசுரர்குலம் வேரறுக்க வந்திருக்கும் கடவுள் உம்மிடபாணத்தால் நானிறக்க எத்தனைநாள் தபஞ்செய்தால் எனக்குக்கிடைக்கும் இதல்லாமல் தேவரீரை சிலவசனம் இழிவாகப் பேசிவிட்டேன் அவைகளை எல்லாம்பொறுத்து தேவரீருடைய திருவடி எனக்கு கிடைக்கும்படி கட்டளையிடவேண்டியது எனது தம்பி சுக்ரீபன் அறியாதவன் அவன்பேரில் காட்டியகையை அவன்பேரில் காட்டாமல் கிஷ்கிந்தைக்கு அரசனாகபட்டங்கட்டி அங்கதனை இளவரசனாக்கி ரக்ஷிக்கவேண்டும் சுவாமி:

வாலி சொல் தரு

அரிஹரிராமாஉந்தன் திருவடிக்கென்னகுற்றம்
செய்தாலும்பொறுத்துநீர் நாராயணா
அரியபதமெனக்கு அளித்துக்கட்டளையிட
அடியேனன்வேண்டுவது நாராயணா
சுக்ரீபன் தம்பிதனை சிறுவனவனுடனே
சொரூபம்நீர்காட்டாமலே நாராயணா
கிஷ்கிந்தைபட்டமவர் கிருபையுடனளித்து
கடாக்ஷம்வைத்தருளுவீர் நாராயணா
எந்தன்பிள்ளையங்குதர்க்கு இளவரசதந்துநீரும்
இரக்ஷிப்பதுன்கடமை நாராயணா
சிந்தைதனைந்தழுகும் தேவிதாரையைக்காக்க
தேவரீரிடசித்தம் நாராயணா
எப்போதுமுந்தனிட யிணையடிமறவாமல்
எத்தித்துதிசெய்ய நாராயணா

அப்பாசாமிதாசன் — திக்குமணிதம்பி
அனுக்கிரகம்செய்யவேணும் — நாராயணா

வாலிசொல் விருத்தம்.

வானரவீரரானவாலியும் சந்தோஷித்து
சோணிமேகம்போற்கண்ணீர் சொரிந்தாரகவலைநோக்கி
கானமாயென்மேல்விட்ட கணையை நீர்வாங்கவலமழைத்து
தானமாய்வைகுந்தத்தைத் தந்தென்னைரக்ஷிப்பீரே.

(வ-ம்.) வாலியும் சந்தோஷித்து சோணைமேகம்போற்பொழியும் கண்ணீரைத்துடைத்து ஸ்ரீராமனைநோக்கி கடவுளே தேவரீருடைய பாணத்தைவாங்கிக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுந்தங்கட்டளையிடவேண்டுமேதேவனே.

பொது விருத்தம்.

இந்தைதனில்வாலியுமே தியானம்செய்து
ஸ்ரீராமர்வைகுண்ட மளிப்பாரென்று
எந்தனிடவினையகற்றி யெனையாள்கொண்டு
எமைபருக்கிரங்குமெம் பெருமானாரும்
சந்தமுடன்தேவர்களும் புஷ்பமாரி
சலசலெனவருஷிக்க கதியடைந்தான்
பந்தமுள்ளசுக்ரீபன் முதலானோர்கள்
பரிவுடனேஸ்ரீராமர்பதம் பணிந்திட்டாரே.

(வ-ம்.) வாலியானவன் ஸ்ரீராமரைவணங்கி தியானம்செய்ய சுவாமியானவர் அப்படியே கிருபானுக்ரகம் செய்யவே தேவர்கள் பாரிசாதபுஷ்பங்களை வாரியிறைக்க வாலிசுவர்க்கமடைந்தார் உடனேவானரவீரர்கள்புரண்டழுதுவிட்டு மேலிற் முதலிய கிரியைமுடித்து ஸ்ரீராமர்திருவடிகளில்பணிந்தார்கள்.

ஸ்ரீராமர்சொல் விருத்தம்.

தம்பிலக்ஷ்மணனேயொன்று சொல்லக்கேளும்
சந்திருடனேகிஷ்கிந்தை தன்னிற்சென்று
நம்பியேவாலிசொன்னபடியேயாரும்
நலமுடன்சுக்ரீபனுக்கு பட்டங்கட்டி
அம்புவியில் தாரைசொல்லும்படியேயங்கதனும்
அபிஷேகம் திட்டஞ்செய்து
இன்பமுள அங்கதற்கு இளமைபட்டம்
இயற்றிடவே சீக்கிரமாய் வருகுவீரே.

(வ-ம்.) வாரும்தம்பி லக்ஷ்மணரே நீர் கிஷ்கிந்தைக்குப்போய் வாலி சொல்லியபடி சுக்ரீவனுக்கு பட்டங்கட்டி அங்கதனுக்கு இளவரசுபட்டங்கட்டி தாரைசொல்லியபடி நடத்த திட்டப்பண்ணிவைப்பாய் தம்பிலக்ஷ்மணா.

இலக்ஷ்மணர்சொல் விருத்தம்.

தமையன்சொற்படியேதம்பி சதிருடன்கிஷ்கிந்தைக்கு
இமைப்பொழுதன்னிலேகி யெழிலுடன்மகுடஞ்சூட்டி
அமையும்நல்வாரம்யோகம் அறிந்துரைசெய்வோரான
சமையமேசாஸ்திரிமாரை ஜலதியிலழைத்துவாரீர்.

பிராமணர்சொல் விருத்தம்.

சொல்லுமைகேட்டபோதே சுப்புசாஸ்திரியெழுந்து
வல்லவர்வரவேயாமு சாஸ்திரிதானுங்கூடி
நல்லதாரீரும்நானும் ராஜபேட்டிகளேகாண்போம்
மெள்ளவேவாருமென்று மேவும்கிஷ்கிந்தைவந்தார்.

அய்யமார்வருகிற தரு.

பஞ்சாங்கப்பட

அய்யர்வந்தாரே
டையர்வந்தாரே
அய்யர்வந்தாரே — வெய்யவன்போலவே
மெய்தனில்பூணூல் — கையில்பஞ்சாங்கமும் அய்யர்
தலையில்கர்மடி — நாமமிலங்கவே
சாஸ்திரபுஸ்தகம் — கையிலிலங்கவே
விலையுயர்ந்தசோமன் — அரையிலிலங்கவே
மேவும்விசிறி ருத்ராக்ஷம் — அலங்கவே அய்யர்
சுப்புசாஸ்திரிகான் — முன்னேபோகிறேனான்
சும்மாயிரும்நீரும் — பின்னால்வருகுவாய்
எப்படிநீபோவாய் — நான்போறேன்முன்னேயென
எனக்குமுன்க்கென்றே — சமத்துகள்பேசியே அய்யர்

இலக்ஷ்மணர்சொல் விருத்தம்.

சாஸ்திரிமாரேவாரும் சம்மதமாய்சுக்ரீபர்க்கு
நாற்றிசைபுகழப்பட்டம் நானுமேகட்டவேணும்
பார்த்திடும்யோகவாரம் பஞ்சாங்கம்லக்ஷணங்கள்
சாற்றிடும்வேதம்பார்த்து சதுர்மறைபிராமணரே.

(வ-ம்.) கேளும்பிராமணரே சுக்ரீபனுக்கு பட்டங்கட்டவேணும் நல்லசுபமுகூர்த்தம்பார்த்துச் சொல்லும் பிராமணரே.

பிராமணர் சொல் விருத்தம்.

சக்குமாம்யோகம்வாரம் நாழிகைதிதிகளெல்லாம்
ஒக்கவேகூடிநன்றாய் ஒருமித்தாயிருக்குதிப்போ
முக்கியமகுடஞ்சூட்ட முனிவர்களாரும்பாரீர்
பக்குவமாகவேதான் பட்டமுஞ்சூட்டுவீரே.

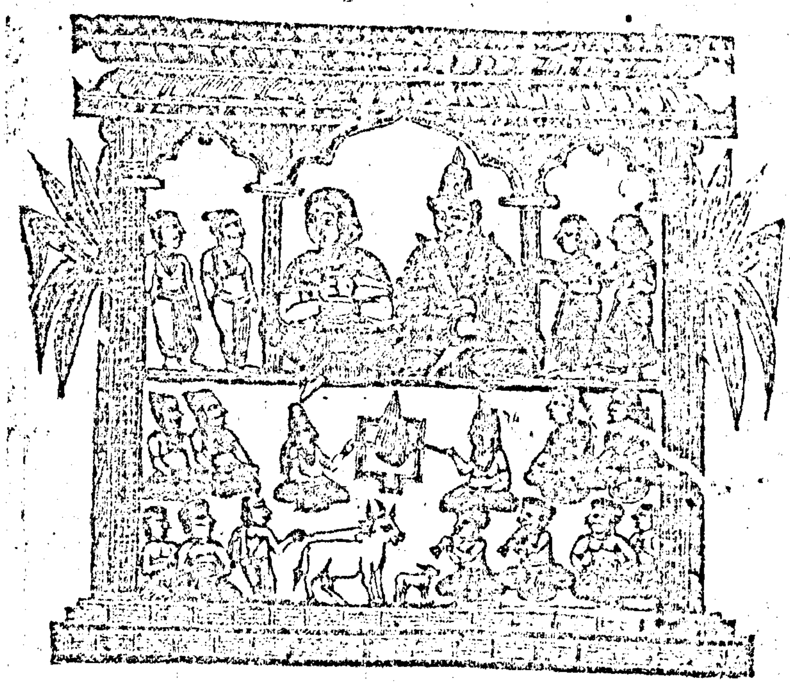

சுக்ரீபர்பட்டாபிஷேகத் தரு.

மகுடம்புனைந்தார்	சுக்ரீபனுக்கு
மறையோராமே.	
மகுடம்புனைந்தாரிந்த	வையகத்தோர் துதிக்க
அரசாங்கரைத்தினமும்	தனதருகில் துதிக்க (மகுட)
அந்தரதேவர் அரிக்க	அரம்பையர்
அருகினில்நாட்டியம்	நடிக்க
சிந்தைமகிழ்ந்தக்கமனார்	சிரசில்மகுடஞ்சூட்ட
ஜெயமாய்மறையோர்களும	ஜயமாய்வேதங்கள்கூட்ட (மகுட)

வந்திடும்யாசகர்க்கெல்லாம்	பலதானங்கள்கொடுத்துமகிழ
பந்தமாயசுத்திரிகள்	பயமாய்மங்களம்பாட
பாரில்மன்னவர்யாவருமே	பரிவாய்மனதுதேட (மகுட)

கன்னியராலமெடுக்க ஆலாத்திப்பெண்கள் காரிழைதீபமெடுக்க

வர்ண்ணமடவார்களும்	வரிசைநடனம்செய்ய
மாரிப்போலவேசொர்ணம்	வாரியிறைத்துப்பெய்ய (மகுட)

பொது விருத்தம்.

மகுடம்புனைந்துசுக்ரீபன்முதல் தாரையானோர்
அகமதில்மகிழ்ச்சியாகி அய்யன்ராகவர்முன்னேசென்று
ஜெகமதில்வாழும்ஜீவ ஜெந்துக்கள்தனைரட்சிக்கும்
தகமைசேர்ந்தன்பாதம் சாஷ்டாங்கம்சரணம்தானே.

சுக்ரீபன் சொல் தரு.

சுருதியைதிருடிய	சோமுகாசுரனுக்கு
தேவரீர்மச்சமாகினீர்	நாராயணா
கருதிமுனியுந்தனிட	கா பெரும்படியாய்
தாமேகாவருள்செய்யும்	நாராயணா
ஆழியில்தேவர்களும்	அமுர்தம்கடையுமளவில்
ஆமையானவீர்	நாராயணா
எ[illegible]டியேனுக்கன்	இனியடிமறவாமல்
இருக்கவரமருளும்	நாராயணா
பூமியைசுருட்டிடும்	பொல்லாதரக்கனுக்காய்
போனீர்வராகமதாய்	நாராயணா
சுவாமிநானுந்தனிட	சரணம்புகுந்திடவே
தடையென்னவரந்தர	நாராயணா
தேவரீர்நாமதேயம்	செவியில்கேட்காதிருக்க
செய்திடுமரக்கனுக்காய்	நாராயணா
சோபமுடனேநர	சிம்மமாயவனுடல்
குத்திக்கிழித்துவிட்டீர்	நாராயணா
மமதையடையுமந்த	மாபெலிசக்ரவர்த்தி
மதத்தையடக்கிடவே	நாராயணா
சமத்துடன்வாமனமாய்	சைகையாயவனிடம்போய்
சாதித்திரவனையும்	நாராயணா
பரசுராமவதாரத்தில்	பஞ்சாசதகோடி
மண்டலமும்	நாராயணா

வரிசையுடனேவலிமே — நீர்ச்சொன்னபடியேசெய்நீர்,
வடிவேகாகொருபொருட்டோ — நாராயணா
இலங்கையில்விபீஷணர்க்கா — ஸ்ரீரகுராமவதாரா
ஏன்தமயன்மோக்ஷம்பெற்றார் — நாராயணா
கலங்கிதிகைக்குமெந்தன் — கண்செய்தபாக்யமோ
கடவுளேயும்மைக்கண்டேன் — நாராயணா
எப்போதுமுந்தனிட — இணையடிமறவாமல்
இந்தயம்பூஜைசெய்யும் — நாராயணா
அப்பாசாமிதாசன் — அதிக்கமனமிரங்கி
அநுக்கிரகம்செய்யவேணும் — நாராயணா.

பொது விருத்தம்.

பிறகுந்தாய்போற்றி ஆலின்மேல்துயின்றாய்போற்றி
முரசிபெருமானேபோற்றி மூவடியளந்தாய்போற்றி
கரிதனக்கெழுந்தாய்போற்றி கார்மேகவண்ணாய்போற்றி
திருவடிசிரசில்[illegible]வேண்டேன் ஸ்ரீஅரிராமாபோற்றி.

[illegible]சால் விருத்தம்.

கோதண்டபதியேயெந்தன் குறையைப்[illegible]
சோதிவானரசேனைக்கு நாதனையனுப்பிவிட்டேன்
மேதினில்மறைந்காலநீங்கி வெயிற்காலம்வருமளவுக்கும்
ஆதியேநாயைபுரிந்து அநுக்கிரகம்செய்குவீரே.

வாலிமோட்ச நாடகம்

முற்றிற்று.